GOORGALM

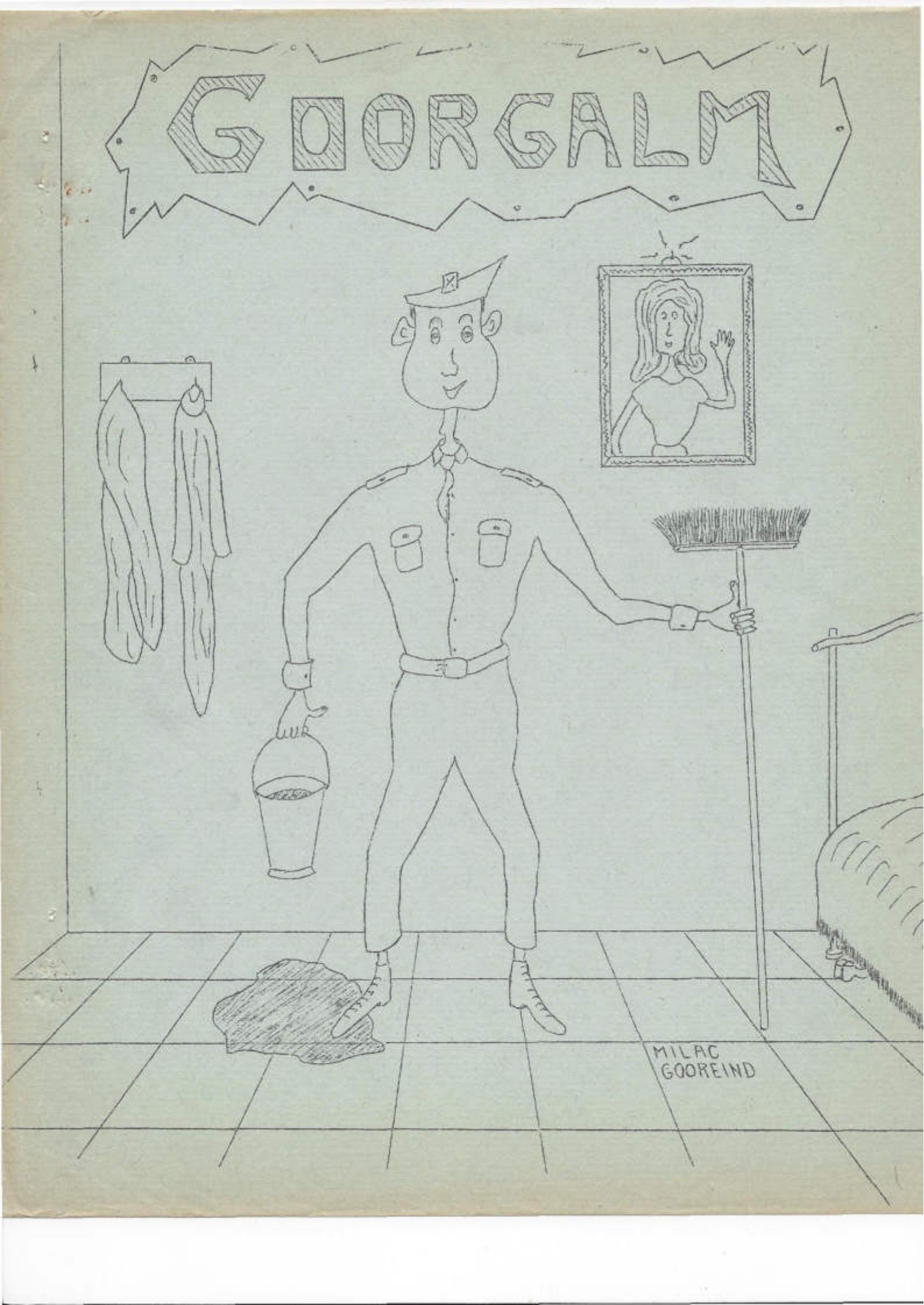

GOORGALM

Maandelijks Tijdschrift - 1ste jaargang

januari '69 nr 9

Verantwoordelijke uitgever:

M I L A C - Gooreind, Oud Gooreind 12 Gooreind.

R E D A K T I E N I E U W S
r e d a k t i e n i e u w s
+ + + + + + + + + + + + + +

DAAG 1968 !!!! HALLO 1969 !!!!

Geachte lezer, lieve lezeres,

Wij zijn weerom zo blij omdat het nieuwjaar is (geweest). En omdat het stilaan een traditie geworden is, dat rond dit tijdstip van het jaar vrienden en vijanden elkaar bloemetjes en wensen, al dan niet gemeend, naat het hoofd strooien, hebben wij het als onze heilige plicht aangevoeld, met gulle pen wensen uit te delen aan allen die ons dierbaar zijn.

Zo wensen wij in de eerste plaats voor onze soldaten een dienstjaar van 120 ipv 365 dagen, goed eten, weinig drill, geen wacht, een ferm lief en af en toe de moed om eens iets naar Goorgalm te schrijven.

Voorts wensen wij alle lezers en lezeressen een zalig en overgelukkig nieuwjaar. Wij hopen dat ze gans '69 gezond van hart en ziel mogen blijven en dat hun portemonnee met rust zal gelaten worden, met uitzondering voor het abonnementje op Goorgalm !!

Maar onze vrienden zijn talrijk. Daarom wensen wij uit het putteke van ons harteke:

- voor alle lieve meisjes van Gooreind en omstreken: dat ze net zoals in '68 met de vrucht van onze redaktieleden naar bed zullen gaan en in slaap zullen vallen met het rekrutennieuws onder hun hoofdkussen.
- voor de oude jongejuffrouwen een zalig amoereus jaar, een piepjonge vrijer of een goede raad ... en daad van ons aller Oompje.
- voor ons aller Oompje: een suikertante.
- voor de suikertantes: een goed suikerbietenjaar, warme voeten en een reuze steun-
- abonnement.
- voor de kleuters: "'teerste wat mijn moeder leerde: Goorgalm!"
- voor de jonge moeders: "There's always room for one more" (Er kan er altijd eentje bij)
- voor de voetbalminnende huisvaders: "Zoals het klokje thuis tikt..."
- voor de vurig minnende mannenharten een begrijpende vrouw en voor de vurige vrouwen: "Mama 'k wil een man eb"

- voor de verliefde redaktieleden: goede uitvluchten om van thuis de auto mee te krijgen.
- voor de vrijers van het elfde uur: "Stille nacht"
- voor de schoolgaande broekjes: af en toe een paar lesdagen, en niet altijd verlof.
- voor de geestelijke herders der parochie: geen woorden maar daden, in plaats van veel geblaat en weinig wol.
- voor de Hollanders: dat er voor hen ook eens een Christus mens mag worden.
- voor de bakkers: geen wonderbare broodvermenigvuldiging
- voor de kolenhandelaars en de groenteboeren: veel kolen.
- voor de brouwers: een café zonder bier.
- voor de cafés: veel missen 's zondags.
- voor Gooreind V.V.: overdekte tribunes, een keeper met acht armen, en twee ballen in iedere match: een ronde voor Gooreind en een vierkante voor de tegenpartij.
- voor de boeren: veel zon en weinig regen, maar ook niet te weinig regen en te veel zon, zodat er geen onkruid onder de tarwe komt.
- voor de kruiswoordraadsolaars: niet te moeilijke opgaven, zodat ge er geen grijze haren van krijgt.
- voor de coiffeuses: veel klanten, jong van hart en grijze haren.

- voor de kerkmeesters: het is beter te kunnen geven dan te moeten krijgen.
- voor het gemeentebestuur: arbeid adelt.
- voor de danskursisten: beste buitenboentjes.
- voor de boerinnengilde: laat de rokjes zwaaien (en zwieren).
- voor de jeugdbewegingen: vrede in eenheid.
- voor de pessimisten: oranje boven.
- voor de ouden van dagen: Over 25 jaar...
- voor de postambtenaren: vervroegd pensioen.
- voor de schoolmeesters: de wijsheid zit hem in de kan.
- voor de zusters: een Waalse kermis erbij.
- voor harmonie concordia: muziek verzacht de zeden.

voor de Wielewaal: beter één vogel in de hand dan 10 in de lucht.

- voor Gooreind: O N A F H A N K E L I J K H E I D S F E E S T E N
- voor Wuustwezel: "Vaarwel Gooreind, ik hield van jou"
- voor Blaiberg: 't is goed in 't eigen hart te kijken
- voor het sigarenfabriek: veel "klap"sigaren.
- voor de Walen: de purperen hei.
- voor de Vlamingen: ontwaakt gij luie slapers.
- voor de Brusselaars: niets (non, rien de rien)
- voor onze voorzitter: plicht voor alles.
- voor alle redaktieleden: 't heeft ons deugd gedaan.
- voor diegenen die we vergaten: een zalige Pasen
- voor onze proost: amen en uit.

Uw toegenegen petekind,

Gooigalmpje.

1969196919691969196919691969196919691969196919691969196919691969196919691969196919691969196919691969

Soldatennieuws

R E K R U T E N ! ! ! !
=+=+=+=+=+=+=+= 3 6 3

Deze maand slechts één rekruut, namelijk Vandendijck Guy uit de Bosduinstraat 48. Op 2 januari immers trok Guy naar een voor ons nog onbekende kazerne. Immers met al die feestdagen en eindejaarsdrukte was Guy's adres zéér laat op de redaktie toegekomen, zodat we hem geen bez k meer konden brengen voor z'n intrede bij het leger. Aan Guy in het biezonder vragen we, dat hij zich bij het eerstvolgende verlof (liefst voor 15 jan.) zou aanbieden bij één der redaktieleden liefst bij Toon Verbeuren Gasthuisstraat 6 of Janssen Karel Oud-Gooreind dit in verband met de foto voor de week van de soldaat.
Verder verwachten we volgende maand een briefje van Guy met meer biezonderheden overz'n legerdienst.

---

w e e k van de S O L D A A T ! ! !
****

2 februari tot 9 februari.
==========

Zoals we reeds schreven in ons vorig nummer, hebben we dit jaar iets unieks tijdens de week van de soldaat. Gedurende gans deze week zullen de foto's van al onze soldaten (onder de wapens op dat ogenblik) te bezichtigen zijn in het uitstalraam bij Cecile Berkvens (beter gekend als Cecile van de koster), Theo Verellenlaan . Deze foto's worden later aan de soldaten in kwestie geschonken.

Op zaterdag 1 en zondag 2 februari zullen er aan de kerk "Marchen" verkocht worden. Al hebt U een abonnement op Goorgalm, steunt ook eens éénmaal de nationale milacwerking, koop dus een speciale uitgave van het soldatenblad "March"!!!!

Mogelijk zullen we ook affichen verspreidden in het dorp, vooral bij de winkeliers. Mogen we hen dan ook vragen deze affiche gedurende één weekje een plaats te geven in hun winkel.

Bij het begin van de week van de soldaat worden in alle brievenbussen de soldatenadressen gestopt. Mogen we vooral aan de verenigingen vragen deze eens te gebruiken. Een briefje of kaartje is toch vlug geschreven, laat onze soldaten nog eens zien tot wat Gooreind in staat is.

Tijdens deze week zullen er door Goorgalm ook pakketjes verstuurd worden naar al onze soldaten. Particulieren, handelaars of verenigingen die graag een steentje bijdragen, worden zeer gretig aanvaard, gezien onze kastoestand ! Dus giften zijn steeds welkom, bezorg ze gerust aan één der redactieleden.

JOS DE HONDT vanuit DELBRUCK

Beste Goorgalmers en -sters,

Het is al enige tijd geleden dat er nog een briefje van mij op de redactie is binnegewaaid, maar u zult wel begrijpen waarom.

Dit zal dan tevens ook m'n laatste briefje worden voor ik terug burger ben. Nog 9 dagen super en dan weer dikke bleu, maar in het burgerleven dan.

Op het ogenblik is het weer niet zo best in Keulen en omstreken. Er heeft zich een mooi laagje gevormd, wat wij allen kennen als sneeuw. Morgen mogen we ook nog eens naar Elsenborn voor een manoeuverke. De laatste keer dat ik mee zal gaan om de batterijen te kontroleren. Deze keer is het 1 A. Spijtig genoeg zijn het de mannen van Polygoon niet, anders liep ik misschien nog bekenden tegen het lijf.

Ik zou toch graag even een overzicht werpen op mijn militaire loopbaan. Op 2 jan., met de eindejaarsfeesten nog in mijn botten, werd ik verwacht in Turnhout waar ik gedurende een week heb mogen kuisen en nog eens kuisen. Op 10 jan., naar Siegen waar ik mijn opleiding kreeg gedurende 6 weken. Daar werden ze me ook beu en zo werd ik op 28 februari naar Delbrück verstuurd en ingelijfd bij de Batterij Staf & Hoofdkwartier Artillerie 1° Divisie, of korter en gemakkelijker, de Cadi.

Daar werd ik verder opgeleid tot ik alle (of toch vele) knepen van de topografie kende. En dan begon het... Het ene manoeuver na het andere, het ene al beter en plezanter, maar nooit een slecht. Tussendoor wacht kloppen, en af en toe eens de week op gaan, nadat ik 1 sept. brigadier geworden was. En voor de rest zalig nietsdoen in het topo-lokaal dat de naam kreeg van "Slaapzaal der Engelen".In september kwam dan de katastrofe voor mij, maar die was niet van militaire aard.

En nu nog 9 dagen, dus het loopt ver op z'n einde. Ik kan niet zeggen dat ik er spijt van heb. Maar toch heeft het ook z'n positieve kanten,want voor de vele jongens zal het een school zijn om op eigen benen te leren staan.

En ge vindt kameraden, maar dan in de echte zin van het woord, want vriendschap is geen ijdel woord in het leger. Gelukkig, want er zijn ogenblikken dat ge die nodig hebt en vindt ge het niet op dat moment, gaat ge ten onder. Samengevat mag ik zeggen dat ge veel leert in het leger, op alle terreinen.

Zo, dat zal het dan zijn. Aan alle redaktieleden, lezers en lezeressen van onze Goorgalm nog de beste groeten. Tevens een zalig Kerstfeest en een gelukkig Nieuwjaar.

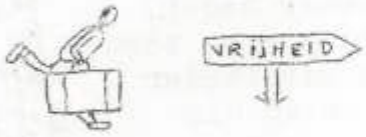

jos

Tot daar Jos De Hondt, terwijl wij z'n brief kloppen (28 december zéér vroeg in de morgen !) zal Jos z'n weg naar de vrijheid al wel aangevat hebben. We wensen Jos nog veel sukses in het burgerleven, veel geluk... en zeggen we tot zondagvoormiddag Jos ??

achiel van den heuvel vanuit hemiksem

Beste vrienden Goorgalm,

Vooreerst beste groeten aan al de burgers en militairen van Gooreind. Ik heb ook vernomen dat wij zomaar eventjes 12 soldaten tellen in ons dorp. Ik wens ze dan ook het beste.

Maar laten we vertellen wat ik zoal meegemaakt heb in Hemiksem de laatste weken. Ik heb het rekord van de "511" van het meest op het rapport komen. Zo maar eventjes 4 maal op een week. Nooit werd ik gestraft, maar de 4° keer kreeg ik politiekamer en dat is gene vette. En dat alles voor onbeleefdheid tegen een wachtmeester of sergeant, bij ons driedekker genoemd.

Woensdag (27 november) kwam er in de "511" een bleuke binnen, en nog wel een kereltje van Wuustwezel. Ik geloof dat hij Jan Vergauwen heet, en als wapenmakker is die nog niet zo slecht, maar hij moet nog 11 maand kloppen. Maar kom, we hebben er ook voor gestaan en ik hem maar wat moed in gesproken, zoiets van maanden die vlug voorbij gaan enz. En dat is toch zo ook.

Maar kom, laten we nu even spreken over "de muur", waar wij 's avonds geregeld over kruipen. Hij is maar 2 meter hoog, en men kruipt er meestal over met een ladder. Om het gemakkelijk te maken nemen we ze er mee over, dit om ons 's nachts (of beter gezegd : 's morgens !) nog eens van dienst te zijn.

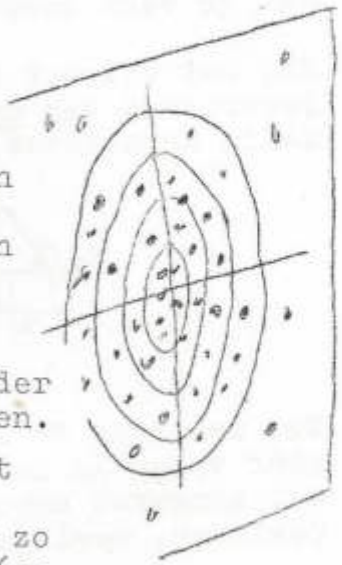

Zo kwam ik eens te 3u30 aan, en 's morgens moest ik om 6u opstaan. Om 8u vertrokken we dan naar Polygoon om eens te schieten. Alles was goed, alleen een zware kop. En zo was het dan mijn beurt om te schieten. De luitenant begon z'n uitleg te doen : vanop 100 m, geweer laden, mikken, en weet ik veel. Ik lag in baan 4 en toen al mijn kogels op waren kreeg ik een uitbrander omdat in schijf nr. 4 niets in zat, en in die van baan 1 zaten er liefst 20 in.
Een paar weken nadien, ik was dan wel iets gezonder als toen, schoot ik liefst 35 van 40 punten bijeen.

Hoe dikwijls ik de muur gedaan heb, kan ik u niet vertellen, trouwens dat weet ik zelf niet. Maar nu is het weeral 14 dagen geleden en ik hoop het zo te kunnen houden. Want, er 's morgens doorkomen (en hoe dan nog ??) is helemaal geen eer...

Wel beste vrienden Goorgalmers, burgers en soldaten, ik ga m'n briefje eindigen, ik weet niets meer te vertellen.
So long en tot wederhoren ...

Achiel

Ziezo, voor degen die het nog wisten, hebt ge problemen om over een muur te raken, ga dan gerust ten rade bij Achiel. Wij van onze kant hebben al overal naar een draagbaar-miniladdertje uitgekeken, tevergeefs echter. Moesten er lezers bij zijn die Achiel hieraan kunnen helpen, ze gelieven zich zelf in verbinding te stellen met onze muurkruiper nr. één, wiens adres we hierna afdrukken ; Van den Heuvel Achiel
511 dep KWM kl 1
St Bernardus
HEMIKSEM

;969969696969696969696969696969696969696969696969696969696969696969696969696969696969696696

Vanuit het opleidingscentrum nr. 3 te Turnhout ontvingen we een kaartje met kerst en nieuwjaarswensen van Van den Bergh Jozef. Hartelijk dank voor het kaartje Jozef, wat betreft de foto, we zullen volgende maal alvast beter afspreken, dit keer was het echt onmogelijk om het in orde te brengen. Best was misschien wel dat ge ons schriftelijk en op voorhand van uw verlof verwittigde. Tot dan ....

```
1*1*1*
```

Als we Louis z'n brieven lezen krijgen we altijd de indruk dat we het te doen hebben met een rasechte soldaat. In elke brief immers is sprake van manoeuvers, wacht en karwei; met zulke mannen voelen we ons dan toch veilig, vooral als we weten dat alle ABL- voertuigen (die we toch nodig zullen hebben om te gaan lopen ...) zo goed bewaakt worden.
Louis is ook al stilaan een "super" aan 't worden, brieven ontvangt hij echter nog altijd even graag op dit adres, en vergeet niet dat hij van dienst is met Nieuwjaar : dus vlugeen kaartje naar
Brig. Van Looveren Louis 68/ 19037
18 RA C By Kamer 104
Oostkwartier
BRASSCHAAT -Polygoon

JAN VERBEUREN UIT LOMBAARDSZIJDE

Beste Goorgalmlezers,

Zoals u kunt zien komt m'n 2° brief helaas ook helemaal op het laatste ogenblik. Maar ja, zulks leer je bij het leger en voor mij was zulks helemaal niet moeilijk aangezien ik ook heb gediend als redactielid van Goorgalm.

U zult zich misschien afvragen:" Hoe stelt die plantrekker het bij de Kaki's ?". Wel, ik heb het weer eens zo weten klaar weten te spelen dat ik nu niets meer moet doen. Kom, niets is nu het woord wel niet.

Even een beschrijving van een werkdag.

Wij staan op om 6 uur. Dit althans in theorie. Praktisch komen we er om 6 uur even uit en kruipen dan weerom onder de lakens. Om de zaak echter niet te veel te doen opvallen gebeurt dit op onze kamer met 3 of 4 man per dag. De volgende dag weer 3 of 4, enz...

Om half negen gaan dan met ons vieren naar het radarstation (voor diegenen die de fout moesten begaan hebben vorige Goorgalm niet te lezen : Jan wordt nog een radaroperateur. Maar wanneer ???) Welnu, om verder te gaan, na op het radarstation te zijn aangekomen steken we eerst de kachel goed aan. U kunt begrijpen dat zulks veel vraagt, laat ons zeggen tot ongeveer 10 uur. Dan is het de tijd voor de break, zodoende houden we ½ uur à drie kwartier rust. Wat wel te begrijpen is na zulke zware arbeid aan de kachel.

Om 10u30 dan steken we de handen uit de mouwen. (figuurlijk natuurlijk, want u weet ook wel dat wij niet met onze handen in de mouwen rondlopen) en gaan we de generatoren (?!?) starten.

Terug in het radarstation start één van ons de radar en daarna nemen we gezamelijk rust. De radarpost moet immers warm lopen.

En DAN beginnen we te werken. Te zeggen, één van ons vieren. De andere drie slapen dan rustig verder. Zo wisselen we dan vier maal af zodat elk van ons een maal gewerkt heeft. Dan is het half twaalf en gaan we terug naar de kamer om uit te rusten (?!?) en te gaan eten.

's Namiddags herhaalt dat zich op dezelfde wijze, uitgenomen de cyclus met de kachel, en rond vier à vijf uur stoppen we weer. Nu zult U zeggen: " Die heeft het goed zeg !". Maar ja, nu wel maar dat is ook niet altijd zo geweest.

De laatste week voor m'n basisopleiding zijn we van woensdag 11 december tot en met 13 december op kamp geweest. Daar hebben we van alles en nog wat geleerd, maar vooral "Koude". Ik hoop dat het U genoeg zal zeggen dat we daar 's nachts temperaturen van -16° C hebben opgemeten. En dan te weten dat we daarin 3 nachten buiten geslapen hebben (in tenten natuurlijk), buiten gegeten hebben uit onze ABL gamellen, en dit alles zonder vuur te zien. Men had wel een kachel in de kantine, maar de mazout was zo dik dat men gemakkelijk z'n handen op de kachel kon leggen. We hebben daar dan allerlei oefeningen moeten doen en ook een omlooptest waar ik mijn kenteken heb gewonnen, zodat ik nu niet meer met een leeuwke (pisserke) op mijn muts dien rond te lopen.

Ziezo, nu weet u toch weer hoe ik het hier stel, ik wens alle Goorgalmlezers van harte een zalig Kerstfeest en een gelukkig Nieuwjaar...

tot volgende maand ...

een echte Gooreindenaar
en Goorgalmer

jan

Tot daar dan onze radarspecialist Jan Verbeuren. Zoals we hem kenden trekt hij zich ook uit de slag bij 't leger. Jan werkt zéér graag, maar ziet nog veel liever een ander werken. We wensen Jan nog een verdere legerdienst zonder zorgen, veel verlof, en elke maand een briefje naar Goorgalm (op tijd als het kan !)

Jan Verbeuren 68/ 56801
School voor Luchtdoelartillerie
Opleidings By 2 Pel
Kamer 1 Blok 8

LOMBARDSIJDE

$-$
£-£
°-o

Leo
van
Staay

vanuit

Soest

Vrienden Goorgalm,

Hier Soest weer, met Leo aan de pen. Ik heb onlangs weer de Goorgalm ontvangen, hem gelezen en van buiten geleerd. Ik vond hem weer schitterend.

Zoals op Gooreind is het hier zeer koud, maar kom daar hoeven we ons geen zorgen over te maken.

Zo, wat gebeurt er hier nu zoal ? Wel, veel te veel !! Nu zijn we weer van alarm in Büren tot 15.12.68 (Leo schreef z'n brief op 6.12) Ja, dat zijn liefst vijftien dagen aan een stuk dat wij niets anders doen dan klaar staan om ons schup af te kuisen (wij = 90 man). We werden al éénmaal bijeengetrommeld, en nadat we twee uurtjes rondgebirst hadden in alarmkledij waren ze kontent. 't Was natuurlijk wel grote paniek, maar dat zijn we al gewoon, en zullen we nog drie maanden gewoon zijn.

Ondertussen is er hier ook een peleton "entak" geariveerd. Dat was natuurlijk weer een soort parade op het ons aller bekend ereplein. Daarna was er een grote drink, maar daar machten wij niet aan mee doen, "da's voor 't kader"! Ja, maar 's avonds zijn we er wel bij, maar dan om hun boel af te wassen (schol !).

Volgende maandag gaan we AMX'sen halen. Ja, onze trouwe "fulltracks" vliegen eruit, ze gaan van de klas. Ze bewezen wel heel goede diensten maar als ze moesten bollen voor een of andere oefening, was er altijd een ditje of datje aan. Wie zou dat eigenlijk wel verwonderen ?

Ik ben ook eens op wandel geweest in het militair hospitaal te Soest. Wel, wel ! 't Is daar nogal een en ander, treuzelen ... Ik was daar om 10 uur al binnen om een tandje te laten trekken, sorry, te laten "plomberen". Wanneer ik buiten was ? Raad eens ! Liefst om 5u30 (in de namiddag dan). Dat zijn nu toch geen toeren hé, allé, waar trekt dat nou op ! Stel je iemand voor met hevige tandpijn, die zal nogal zitten te zingen denk ik, zo een ganse dag wachten ... Maar kom, het is bij het ABL ...

We kregen hier ook een toespraak van een *** (kapitein), en die wist ons te vertellen dat Grenadiers niet ziek konden worden. Wel, wel, de *** zal er binnenkort wel van verschieten, want Leoke begint zo stilletjesaan een vallingske te krijgen !!??!

Zo vrienden Goorgalm lezers, dat zal wel vor alles zijn wat ik u te pennen had. Ik ga er dan maar mee stoppen. Nog vele groeten en tot ziens de 31 december. Dan kom ik weer in verlof. Ik zal me dan met u in verbinding stellen om me op papier te laten zetten. Ik kan u niet garanderen of dat zal lukken! (Wij kunnen u dat wel garanderen Leo, nvdr)

Langs deze weg wil ik ook onze rekruten het beste wensen. Alles bijeen is het hier nog niet zo slecht, en uw plan trekken is nu ook niet bepaald een kunst!!

Langs deze zelfde weg, 't is er nen brede, wil ik ook alle Goorgalmers en alle goorgalmlezers een zalig kerstfeest en een gelukkig nieuwjaar toe wensen.

Vele groeten vanuit Soest,

Leo.

Hartelijk bedankt voor je brief Leo. We vermelden ook nog dat we van Leo een kaartje kregen met nieuwjaarswensen. Het spreekt vanzelf dat wij hem ook het allerbeste wensen voor 1969. En dat ge goed moogt afzwaaien hé Leo!!
Tot we u komen fotograferen dan. So long!!

Nog even Leo's adres:

Van Staay Leo 68/19038
Rgt Grenadiers
2 Cie Kamer 41
BPS - 1 - BSD

^ ^ ^ ^ ^ ^ ^
0 0 0 0 0 0 0
X X X X X X X

Piet Van Camp uit Siegen
+ + + + + + + + + + + + +

Aan alle Gooreindenaars, huidige en toekomstige, heil en vrede.

Eerst en vooral een zalig kerstfeest en gelukkig nieuwjaar. (Van 's gelijke Piet) Dat 1969 jullie alles mag brengen wat je maar verlangt. Voor Goorgalm een gelukkige 2de verjaardag en veel abonnementen. (Dank je Piet, 75 fr aub) Voor de jeugdbewegingen een goede werking in vriendschap met elkaar.

Bedankt voor de 2de goorgalm als rekruut. Het is echt fantastisch, zo'n Gooreinds nieuws te krijgen, vooral als je zo ver van dat dorpje "lief en fijn" ligt.
De rekruut stelt het goed in 6L. Tot hiertoe is de tijd goed voorbij gegaan. Wanneer je dit leest zijn er al meer dan 2 maanden voorbij. Reeds één zesde!! Wat doet een rekruut nu zoal bij de lansiers? Wel ik zit zo een beetje te schrijven op het sekretariaat. Alle militaire brieven moeten in een groot register ingeschreven worden. Dat is mijn werk. (Ocharme!!) Het lijkt niet veel, maar ge zijt er toch een hele dag mee bezig. Daarbij moeten wij 's zaterdagsnamiddags werken, en soms zelfs 's zondagsvoormiddags. 's Avonds moet de bediende blijven tot de kolonel, majoor of kapitein weg zijn (en die durven het nogal eens trekken) en 's middags moet hij wachten op de postbode (sic!) Zo gebeurt het wel eens meer dat je 's middags zonder eten blijft. Deze

week heb ik dat nog meegemaakt: de fakteur (nou nou) kwam pas om kwart voor één binnen. Dan moet de post nog verdeeld worden. Om één uur was ik in de eetzaal. Gans verlaten. Ik heb mijn riem dan maar twee gaatjes verkleind, maar ik was toch blij dat het break was om 4 uur.

Wat gebeurt er zoal per dag? Och ja, daar zal niet veel verschil zijn met andere kazernes waarschijnlijk. 's Maandags en 's woensdags is er 's morgens parade en inspektie van de kledij. Vooral moeten de getten en riem goed afgeschuurd zijn. Vercoteren is verboden voor miliciens. Te dier gelegenheid krijgen we een wapen: een vigneron. Heeft één voordeel: alle maanden je wapen eens kuisen. Verder blijft dat wapen in het magazijn. Dus daarvan geen last. Nu, in Turnhout heb je op een maand je buik er al van vol: daar is het kuisen en nog eens kuisen. Op dinsdag, donderdag en zaterdag is er 's morgens cross. Sneeuw of niet, crossen doe je. Elke keer een kilometer of drie. En ik kan je verzekeren, je moet je rekken om die beroepsmilitairen te volgen. Gisterenmorgen was het echt niet mogelijk om te lopen. Het was één ijsspiegel en daar hier alles bergop en bergaf is, schuif je van de ene kant naar de andere. Nu, dan maak je er maar een morgenwandeling van. Dat doet toch goed als je anders de hele dag binnenzit. Daarna begint het werk. Om 10 uur is er break. Je kunt dan broodjes en iets drinkbaars kopen. Tot kwart voor twaalf opnieuw werken (enfin, bezig zijn). 's Namiddags idem. En 's Avonds komt er eens een piketje kijken (patatten jassen), een strafkarwei (patatten jassen) of een wacht.

Tot hiertoe heb ik daarover nog niet te klagen. Ik heb nog maar 2 piketten gedaan, nog geen wacht (dank zij mijn job). Maar als elke goede rekruut heb ik al straf gekregen: 4 dagen kwartierarrest om één appel gemist te hebben. (nvdr: Pietje, Pietje, dat moet beter worden hé jongen! Dat kan zo echt niet blijven schoonstaan!)

Nog één week en ik ben op Gooreind. Daarmee heb ik even geluk gehad, zeg. Met nieuwjaar thuis, en vooral thuis met het groepsfeest van de scouts! Als ge het nog niet moest weten: op 4 en 5 januari (Dat zijn de dagen dat je goorgalm in je handen krijgt) is er een machtig groepsfeest van de scouts en welpen. Ik maak geen reklame hoor, maar ik verzeker je toch dat je ongelijk hebt niet te gaan zien. (nvdr. Wij maken ook nooit reklame Piet, maar als ge 't zo eens terloops zegt, dan weten ze 't toch hé) Wat het allemaal is, weet ik zelf niet maar de organisator kennende, weet ik dat het de moeite waard zal zijn.

Enfin, ik ga eindigen en wens je het allerbeste. Tot volgende week in het heimat dan.

Piet.

Wel Piet, van harte bedankt voor je brief. Wij bieden je ook de allerbeste wensen aan voor het gloednieuwe jaar. In elk geval veel geluk en weinig strafkarweien.
Als ge op Gooreind zijt Piet, zullen we je wel even komen opzoeken voor een kiekje.
Wij rekenen er op dat we volgende maand weer een briefje van jou krijgen. Amuseer je nog ondertussen! (vooral op het scoutsfeest natuurlijk!!)

Diegenen die graag een briefje of een kaartje naar Piet schrijven kunnen dit doen op het volgend adres:

SM Piet Van Camp 68/40572
6L St & Dst Eskadron
Kamer 40
BPS - 3 - BSD

X X X

Leo van den Keybus vanuit ALTENRATH

Beste vrienden Goorgalmers,

Hier wat Kerstnieuws vanuit Altenrath. Vooreerst veel dank voor uw fantastisch november-Goorgalmnummer.

Na een 10 daagse rustkuur, genomen op mijn geboortedorp Gooreind, ben ik weer verzeild geraakt in mijn staatsverblijf waar ik nog een grote vijf maanden, of om juister te zijn 157 dagen, mijn tenten zullen blijven opgeslagen staan.

Wel noemenswaardig is het volgende: Naar de meesten beweren zijn de winters hier strenger dan in het noorden van België. Het jaar 1968 moet daar wel een uitzondering op zijn, want tot hier toe heeft het nog maar enkele dagen streng gevroren. Ook mag gezegd worden dat er een drie à vier centimeter-sneeuwtapijt gedurende een tweetal dagen de Altenrathse aarde bedekt heeft. Dit uitslippertje buiten beschouwing gelaten, mogen we over het weder hoegenaamd niet klagen.

Nu de feestdagen in het verschiet zijn, mogen we nog wat verwachten op het gebied van amuzement. Speciale films, toneelavond met amateurs-akteurs. Het plaatselijk zangkoor, waar ik tussen haakjes lid van ben, zal optreden in het militair hospitaal van Keulen, en zal de zieken enkele kerstliederen brengen. Zoals U reeds zult bemerkt hebben, zullen de eindejaarsfeesten voor de strijders (???) van het 17 RA niet onopgemerkt voorbijgaan.

Wel vrienden, dit is zowat het voornaamste wat hier gebeurd is en zal gebeuren. Ik neem afscheid met de worden "tot volgende keer".

Leo

Wij kunnen inderdaad best begrijpen, Leo, dat de feesten niet onopgemerkt voorbij gegaan zijn. De typist hoeft enkel maar eventjes naar onze voorzitter te kijken om genoeg te weten. Wij hopen maar dat de ganse horde strijders in het algemeen en gij in het bijzonder, niet te veel geleden hebt onder de afwezigheid van de typische Gooreindse sfeer bij de viering van kerstmis en nieuwjaar, en dat ge onze kleuren tijdens die dagen hoog gehouden hebt. Maar daar twijfelen we nu echt niet aan. So long en tot de volgende Goorgalmkeer.

Nog even het adres van Leo: Van den Keybus Leo
17 RA OST
BPS 14 - BSD.

L E Z E R S !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

D E N K O O K E E N S , S A M E N M E T D E R E D A K T I E,

A A N D E W E E K V A N D E S O L D A A T !!!!!!!!!!!!!

HUMOR in woord en beeld

VEILIG VERKEER

De Piet en de Charel kwamen nogal laat, in hun auto van een eindejaarsfuif. De snelheidsmeter wees 30 km aan, 40 km, 70 km en tenslotte 100 km. De Piet begon zich weinig op zijn gemak te voelen.
- Ge rijdt tamelijk hard vindt ge niet Charel? vroeg hij eindelijk.
- Ik? Hard rijden? Ik dacht dat gij reedt! riep de Charel.

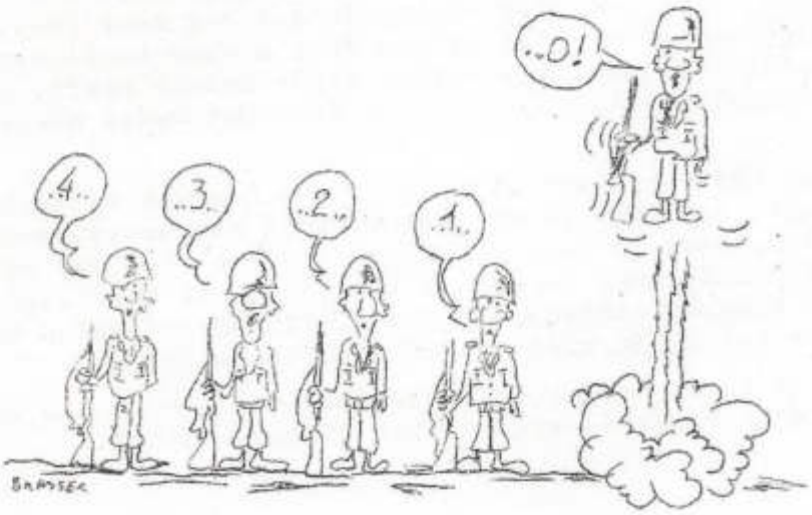

DE MANNEN VAN DE MARINE.

In een propvolle autobus zit een matroos, en op zijn knieen zit zijn maat. Aan de eerstvolgende halte stapt een juffrouw binnen.
De matroos klopt zijn maat op de schouder:
Vooruit Hendrik, opstaan, en geef je plaats aan de juffrouw!

SCHACHT.

Knuppelmans staat voor de eerstekeer op wacht. Een schaduw verschijnt.
- Halt! Wie daar?
- Officier van wacht!
- In orde, luitenant!

Maar nauwelijks is de officier enkele stappen verder, of Knuppelmans opnieuw:
- Halt!!
- Wel, wat is er??
- Het reglement, luitenant, drie keren halt roepen, en dan schieten !!

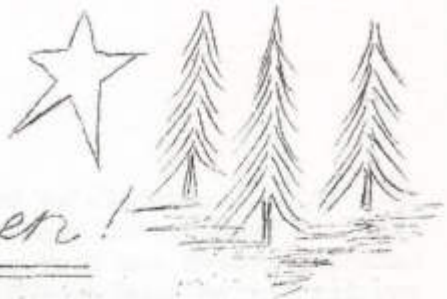

Kerstmis in de Kempen!

Het Kerstgebeuren had zich evengoed hier, bij ons in de Kempen kunnen afspelen. Waarschijnlijk zou het dan geweest zijn zoals in het verhaal dat nu volgt. Onze proost schreef dit verhaal. Het hoort bij de Kerststal die u in onze parochiekerk kon (en nog kan) bewonderen.

"De Kempen lag in een diepe rust gedompeld... Het weer was guur en de wind een beetje vinnig in alles wat hem maar hinderde... Een helder maantje toverde een doods en verlaten Kempens landschap te voorschijn... De grillige boomstronken en het kale struikgewas wierpen schaduwen neer die spookachtig bewogen in het schijnsel van de maan... Alleen het donderen van een verre trein en het hees blaffen van een waakhond stoorden die vreedzame verlatenheid... Het landschap deed geheimzinnig en vreesachtig aan...

Achter het doorzichtig struikgewas dook een oude Kempense schuur op. Ze had pijnlijk geleden onder de tand des tijds: haar scheefgetrokken wanden waren uitgefreten door het vaak ongure weer, maar het versteende gebindte getuigde van het rijke en grootse Kempense verleden... Het volk dat ze gebouwd had, was stug en ruw van uiterlijk maar eerlijk en goedig van hart... In hun eenvoud had het de grootsheid van ons volk opgebouwd...

In het maneschijnsel tekenden zich in de verte de silhouetten af van twee mensen: ze naderden moeizaam... Een zware vermoeiende tocht hadden ze wel achter de rug... Maar waar vandaan kwamen ze? En waarheen ging de tocht? Hoorden zij thuis in deze doodse verlatenheid? Ze moesten wel zielsveel van elkaar houden want ze liepen heel dicht naast mekaar. Het leek wel of de een de ander ondersteunde... Ze naderden...

Het maanlicht aaide de zachtfluwelen kapmantel van een jonge vrouw, een blonde tres glinsterde neer op haar blauw-wit geruit kleed dat sierlijk op haar klompen neerhing: het was een mooie jonge vrouw... Een jonge man in een fijn-passende bruine overjas en een zwart petje op het hoofd ondersteunde met een onbegrepen tederheid deze jonge vrouw.. Werkelijk, ze hoorden thuis in dit Kempens landschap... Ze brachten leven in deze desolate natuur... Het was alsof hun aanwezigheid een nieuwe vervroegde lente bracht in deze doodse wintertijd... Bomen en struiken vergaten te rillen onder de felle kou, de vos ontging het wie hij bedriegen kon en een schuwe ree keek rustig en vol belangstelling toe...

Wat was dit toch voor een nacht... Een gewone zoals al die andere, maar een die zo heel anders wordt wanneer liefde en vrede hem beroert!

De twee mensen bereikten de vervallen schuur... Hun blikken zochten elkaar... Was hun kind, dat weldra zou geboren worden, dan niet de levende vrede die de wereld zo nodig had? Want veel leed moest nog geheeld worden, en vele wonden nog genezen...

Moeizaam maar tevreden legde de jonge vrouw zich neer. Hij dekte haar begrijpend toe. Door het scheve vensterke speelde de wind met het hooi... Op de besmeurde schuurwanden tekenden zich grillige vormen af... Maar wat kon er tegen het geluk van deze twee mensen op! De jonge man keek haar glimlachend aan; op haar jong gelaat zag hij een trek van ingehouden pijn die zich sterk aflijnde in het schamper licht van de stallantaarn... Zij zocht zijn hand die meevoelend beefde...

Zij baarde haar zoon en drukte het naakte borelingske tegen haar borst... Hij snotterde van puur geluk... Hun liefde was zichtbaar geworden en zo ineens werd alles zo rijk de povere lantaarn stuurde gouden stralen uit en de schuurwanden schitterden in het zuiverste brokaat... Liefde kan een harde werkelijkheid zo stralens schoon maken...

Onhoorbaar was een stroper de vervallen schuur genaderd, knorrig omdat hij gestoord

werd in zijn nachtelijke bezigheid... En toch! In het flauwe licht dat door de gebroken ruit naar buiten viel zag men dat achter die ruwe stoppelbaard en onder die verhakkelde kleren een goed mens leefde, of werd hij zo ineens weemoedig bij het zien van dit intiem gebeuren! Een traan trok een zwarte streep over zijn ongewassen aangezicht. Het leek wel of hij spijt had van het konijntje dat hij zojuist gedood had...

Toen werd het Kerstgebeuren levendig voor hem... Hij zag mensen optrekken naar de middernachtmis: mensen in verfijnde kleding en goed ingeduffeld tegen de bittere kou.

Toen keek hij meewarig naar zijn eigen afgedragen stropersplunje dat een reuk verspreidde van gedood wild en ja! Hij hoorde toch niet thuis in die stoet van kerkwaarts gaande mensen. Was hij dan minder dan zij? Was dan het leven voor hem niet zo gunstig en voorspoedig geweest? Was hij dan niet waardig op te gaan naar de kerststal? Hij wist niet hoe het kwam maar het welde in hem op: was er vrede en goedheid in het hart van al die mensen! Of was kerstmis alleen maar het versturen van talloze kerstkaarten en het aanbieden van dure geschenken of eens gezellig feesten... Was het voor hen alleen maar een mooie legende!

Zijn vuile handen beefden en zijn ruwe kin trilde meewarig, want hij betrapte zichzelf op oneerlijk denken over andere mensen, maar het was ook voor hemzelf bedoeld en halfluid mompelde hij: wij doen elkaar zoveel leed en verdriet aan, wij zijn toch zo hard en wreed voor mekaar en... al smeult er in ons nog wel een vuurtje van verlangen om een goed mens te zijn, ons ontdoen van zelfzucht, van jaloersheid en hardheid lijkt toch zo onmogelijk... We praten er maar op los en we spelen met het geluk van anderen...

Zijn verhitte tranen waren afgekoeld, er vormden zich kleine ijskegeltjes die van zijn onverzorgde stoppelbaard neerhingen... Hij voelde wat kerstmis te betekenen had voor zijn leven."

Dit is het kerstverhaal zoals het in de Kempen zou gebeuren.

Nog de allerbeste wensen voor 1969

uw onderpastoor.

KOMEN EN GAAN .....KOMEN EN GAAN .....KOMEN EN GAAN.....KOMEN EN GAAN
komen en gaan .....komen en gaan .....komen en gaan.....komen en gaan

GEBOORTEN: - Pascale Brant, dochter van André en Josée Nevelsteen.
- Mario Pellis, zoon van Jan en Alice Smits
- Petra Lacroix, dochter van Gerard en Augusta Neefs
- Nancy Peeters, dochter van Leopold en Arlette Feyen
- Ulla De Hondt, dochter van Louis en Gertrude Van Wouwe

HUWELIJKEN: - Gustaaf Verboven (Wuustwezel) & Georgette Van Velthoven
- Karel Caals (Schoten) & Frieda Vingerhoets

OVERLIJDENS: - Konstant Aerts, geb. 4.9.07 en overleden op 3 dec.

+ + + +

Deze maand willen we de vrouwen ook eens hun kunst laten tonen . Dit wil echter niet zeggen dat mannen dit werkstuk niet aan kunnen . We maken ditmaal een ETUI voor een blok briefpapier .

Als materiaal gebruiken we Runds- kalfs- of geitenleer met voeringleer dat we bij de schoenmaker kunnen bekomen , ofwel gebruiken we kunstleer zoals skai of simili . De tekening geeft de maten weer die we nodig hebben .

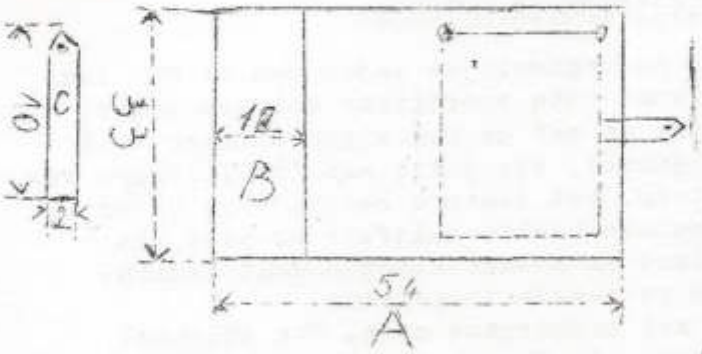

WERKWIJZE :

Deel A tweemaal uitknippen , eenmaal als buitenkant in de gekozen leersoort en eenmaal in voeringleer ofwel tweemaal in kunstleder .In de binnenzijde wordt op 3 cm van de bovenzijde en 3 cm van de rechterkant een gkeuf geknipt van 21,5 cm en aan beide uiteinden wordt een rond gaatje gemaakt om het inscheuren te voorkomen . Sluitklep C wordt ook tweemaal uitgeknipt zoals deel A en op elkaar geplakt 5zoollijm ? Daarna naaien we rondom af met ijzergaren of sierband . De twee delen A worden nu op elkaar geplakt . Let echter op 2 dingen / 1? Het gedeelte dat op de tekening in stippelijn is aangeduidt mag niet geplakt worden. Hier moet namelijk de achterkant van Uw briefblok in kunnen glijden . 2) De sluitlip C moet tegelijkertijd tussen de twee delen worden vastgelijmd .

Deel B dat een mapje vormt voor briefomslagen en dergelijke wordt dan op het omslag terwijl tegelijkertijd deel A rondom wordt afgenaaid met sierband . Een drukknop laten we misschien best door een schoenmaker gedeeltelijk in deel C en gedeeltelijk in deel A knijpen .

Daar er eindelijk eens een beetje plaats is overgebleven kan ik nu misschien mijn nieuwjaarsbriefje plaatsen .

Liefste Lezer of Lezeres , Indien U zelf eens een mooi werkstukje hebt , Of wanneer U worstelt met een doe-het-zelfprobleempje, laat het ons dan kennen . De ganse redactie is bereidt alle goede ideeen te aanvaarden en voor de oplossing van moeilijke problemen al hun vrije tijd beschikbaar te stellen . Indien we van oordeel zijn dat Uw werkstuk of Uw probleem andere lezers van nut kan zijn , dan plaatsen we het in Goorgalm met vermelding van de " uitvinder " . Bezorg Uw ideeen of problemen aan een van onze redactieleden ofwel rechtstreeks aan L . Jansen , Kalmthoutse stw 77 , Wuustwezel .

Dit zijn de lieve wensen van Uw knutselaar
Jan Doehetzelf .

-_-_-_

donderdag 28 november

In de refter van de meisjesschool krijgen de vrouwelijke leden van de BB les in schoonheidszorgen. Om een uur of vier komt onze voorzitter met een stapel stencils, enkele pakken papier onder de arm en met de hem eigen strenge blik datzelfde lokaal binnenvallen. De onderwijzeres, die juist aan 't uitleggen was hoe men, zonder zichzelf dodelijk te kwetsen, het laatste restje vuil onder de nagel van de pink van de linkerhand vandaan haalt, twijfelt er niet aan of deze stoerse heer (sic) die zo nonchalant en zonder kloppen komt binnenstappen,is de zo lang verwachte en tevens gevreesde inspekteur.
"Allemaal rechtstaan, kinderen" zegt zij met bibberende stem, "en allemaal samen dag meneer de inspekteur zeggen" waarop de Gooreindse boerinnen in blok rechtveren en met een verwonderde blik "dag meneer de inspekteur" prevelen.

Getroffen door deze huldeblijk wandelt onze voorzitter doodbedaard tot achter in de klas, legt er zijn stencils en papier op een tafel, draait zich om en werpt de lerares een enigszins gedurfde strenge blik toe, waarop deze onmiddellijk besluit over te gaan tot het zingen van een strijdlied.

Alle leerlingen, die het wel niet helemaal begrijpen, maar die toch te veel angst hebben om iets verkeerds te doen, beginnen dan uit volle (sic) borst te zingen: "Sint Niklaasje kom maar binnen". Bij het horen van deze hemelse muziek begeeft onze voorzitter, die haast stikt van het ingehouden lachen, zich met waardige en afgemeten pasjes naar de deur.

Met de gauwte werpt hij de juffrouw nog een handkus toe, waarop deze antwoordt door vuurrood te worden. Na dit slippertje verdwijnt de edelachtbare van het toneel.

Toen onze voorzitter in zijn auto stapte meende hij een licht gelach te horen in de refter. Misschien vond de lerares het wel plezant. Misschien...

vrijdag 29 november

Bij Jef Stevens is er vanavond teerfeest van de kleine kruisboogmaatschappijen van de Noorderkempen. Na de overheerlijke maaltijd waarbij er gevreten werd dat het een lust om zien (en om meedoen)was zorgde Charel van de Gele voor de gepaste dans- en ontspanningsmuziek. Diverse schutters legden vanavond de beste pijlen op hun boog en er werden demonstraties allerhande gegeven. Alleen kruisboogschieten werd er niet gedaan.

Als in de loop van de avond enkele dappere redaktieleden bezig zijn met het afdraaien van Goorgalm nummer acht, komt plotseling een politiewagen met loeiende sirenes de koer van de meisjesschool opgedraaid.

In een oogwenk, waarin de werkende redaktieleden erin slagen om nog twee pinten moed te drinken, alle stencils met gewraakte passages wat het politiewezen betreft te verbranden, het hele lokaal een beetje in orde te brengen, en zich rustig op een stoel te plaatsen om af te wachten, is de hele refter door politieagenten met het geweer in aanslag omsingeld.

Na deze omsingeling worden diverse fluitsignalen gehoord en verwarde bevelen over en weer geschreeuwd. Uiteindelijk komen twee dienaars van de wet, in de personen van Gustaaf C. en onze eigen garde het lokaal binnen, en slaan de boeien om de handen van onze weerloze voorzitter. De andere redaktieleden moeten met het aangezicht naar de muur gaan staan en de armen omhoogsteken, waarop zij eensgezind Piet v.B.v.d.M. vastgrabbelen en hem boven hun hoofd tillen. Pietje heeft sinds de aankoop van zijn geitje een nijpend geldgebrek en hierdoor de onhebbelijke gewoonte gekregen andermans pinten uit te drinken en overal sigarettenaf te luizen. De arm der wet is vandaag echter niet vatbaar voor humor, te horen altans naar het knetterende bevel dat volgt: "Bij de minste beweging zal geschoten worden". Krachtens dit bevel kunnen wij P.v.enz. niet laten vallen. Hierop begint de voorlezing van het proces tegen onze edelachtbare voorzitter. In een manuskript van 14 bladzijden wordt onze voorzitter er formeel van beschuldigd een verkeersovertreding te hebben begaan te M. Nadat onze voorzitter alles bekend heeft, en na de gedurfde tussenkomst van een zwaarwichtig, nog gloednieuw redaktielid, besluiten de agenten niet tot de onmiddellijke aanhouding over te gaan.

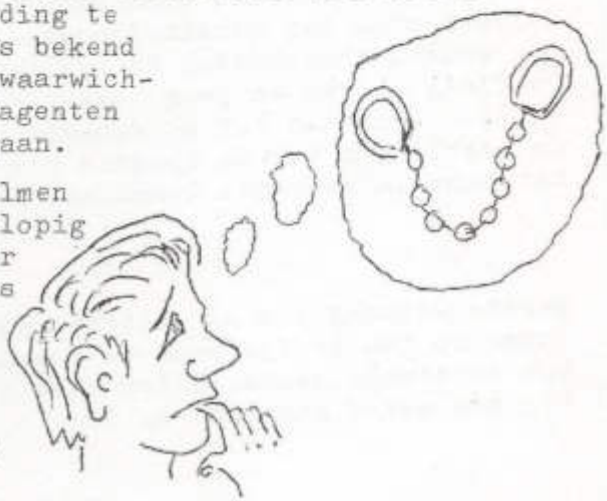

Tegen de borgsom van acht overgeschoten Goorgalmen (voor elke agent 1) wordt onze voorzitter voorlopig vrijgelaten. Het uiteindelijk proces wordt zeer binnenkort verwacht , en wij zullen onze lezers op de hoogte houden van het verloop hiervan. Desnoods zullen wij er een ekstra uitgave van Goorgalm aan besteden. In geval de advokaten onze voorzitter niet kunnen redden zullen wij eindelijk een geschikte reden hebben om er een andere te kiezen. Eventuele kandidaten kunnen zich klaarhouden. Tenslotte nog dit: politieagent G.C., dapper inzender van ons kruiswoordraadsel, moet zich niet meer aan een prijs verwachten. Hij zal door onze verbeteraar ten strengste in de gaten gehouden worden. En naar het schijnt kan onze verbeteraar, als het moet, bepaalde letters onmogelijk lezen.

zaterdag 30 november

Vandaag teert de supportersclub van de motorcross. Deze gebeurtenis had plaats ten huize van onsaller tante Net. Kwa plezier en dorst bij de aanwezigen, verschilde dit teerfeest slechts van alle andere doordat het nog plezanter was, en er nog meer gedronken werd.

Tussen haakjes willen wij nog graag even vermelden dat onze plaatselijke crossers dit jaar in prima konditie zullen starten. Jan Van Dievoort en Louis Van Velthoven trainen regelmatig, en niet enkel op de motor. Regelmatig komen wij ze zelfs tegen als ze een toertje rond het dorp lopen. Naar het schijnt zijn zij er nog niet aan toe om in één keer helemaal rond te lopen, en hebben zij nog regelmatig een statie nodig om eventjes op adem te komen en weer de nodige energie op te doen. Maar wij zijn er gerust in. "Oefening baart kunst" zegt ons Vlaamse spreekwoord, en dat geldt ook voor onze motocrossers.

zondag 1 december

Ten voordele van de meisjesschool richt de duivenbond een grote monsterprijskamp op zicht in, natuurlijk in de meisjesschool.

Het werd daar een gezellig partijtje waarin iedereen aan bod kwam, vooral die mensen die veel geld hebben en graag lootjes kopen. De liefhebbers van een goede taart moesten stukken van mensen betalen om een dergelijk eksemplaar als verzoeningsgeschenk mee naar moeder de vrouw te kunnen nemen.
Ge kunt van ons gerust aannemen, beste lezers, dat er tussen de getoonde monsters prachteksemplaren te bekijken waren. Enkele hadden zelfs meegespeeld in een griezelfilm. Daarom waren op deze tentoonstelling personen onder de achtien jaar, niet vergezeld van ouders of wettige voogd, ten strengste geweigerd.

De diverse aanwezige koks dachten bij het zien van deze duivebeesten aan kerstkalkoenen, maar moesten noodgedwongen hun pollen thuishouden en hun zinnen op de taart zetten.
Duifjes, eieren en jong, taarten en de rest bracht een netto winst van 4.978,- frank in het etensbakje van de meisjesschool. En hadden de zusters de leerlingen van de hoogste klassen tentoongesteld, dan was de winst zeker het dubbele geweest. Tenminste dat denken wij toch...

maandag 2 december

Eerste werkdag van de laatste maand. De schoolgaande kindjes zitten met de daver op hun lijfje voor de komende eksamens. De grote mensen denken aan hun dertiende maand. Allen vertoeven in gedachten bij de komende feestdagen. Nog één maand knoeften en dan ...

dinsdag 3 december

Van vandaag af beginnen de ouden van dagen aan hun winteraktiviteiten. Iedere dins- en donderdag zal de meisjesschool weer bevolkt worden met geroetineerde en verfijnde kaarteksperten. Het gaat er daar telkens heel hevig aan toe en dat de mensen van de tweede jeugd kunnen kaarten, dat hebben sommige jonge ratten al tot hun schade en schande moeten ondervinden. Eer onze oudjes weer eens op reis gaan, zullen de zwaluwen al bijna terug in ons landje zijn (zie door bos en hei), want de eerstvolgende uitstap zal pas in maart of april plaatsvinden.

Tegen die tijd kunnen sommige dames weeral een nieuwe frak kopen van de winst, en diegenen die er ene verspeelden, moeten maar met met blote armen op reis gaan. In de veertien billekens is het toch altijd warm.

woensdag 4 december

Weer krijgen de vrouwelijke BBers les in de meisjesschool. Ditmaal ging deze niet gepaard met inspektie's, want alhoewel onze voorzitter reeds stond te trappelen van ongeduld en reeds zijn mooiste wit hemd (van het lief gekregen) en zijn beste plastron (van het lief gekregen) had aangetrokken, kon hij toch op het laatste nippertje van zijn spooktocht weerhouden worden, niet door het lief, maar door een immer wakend, alles wetend redaktielid met verstand (nvdr ijdelheid is een vrouwelijke ondeugd).

Over de les van vandaag nog enkel dit: er werd daar grote onzin verteld en volgende keer zullen wij onze voorzitter aanzetten een streng onderzoek in te stellen naar het morele verleden van de onderwijzeres. Dit aanlokkelijk wezen vertelinderdaad zonder blikken of blozen dat het de plicht van de mannen is te serveren als er volk is. Luister nu eens goed, lieve juffrouw, wij kunnen veel verdragen, maar als wij nu buiten onze gewone werkuren, na de avondschool en tijdens het tippen van Goorgalm ook nog koffie en koekjes moeten opdienen voor de bezoekende dametjes op koffieklets, dan kunnen wij beter af en toe hikken aan de koffietafel en doen of wij een stuk in onze kraag hebben, zodat niemand het riskeert ons met een koffiepot te laten paraderen. Of anders vallen wij van koleire steendood, om vervolgens op de rug van de engelen ten paradijze geleid te worden(zie proostenwoordje).

donderdag 5 december

Terwijl zwarte Piet (n.v.d.r. niet te verwarren met P.v.B.v.d.M.) het paard van Sinterklaas zadelt en de heilige man zich warm induffelt voor zijn jaarlijkse rondgang over de Gooreindse daken, spelen onze Gooreindse boeren kaart tegen hun wezelse collega's. Nu kwamen onze dorpelingen één man te kort, en dus werd een beroep gedaan op de tapper, een geboren volbloed Wezelnaar.

Deze vergat echter voor één avond zijn afkomst en positie en kaartte er zo duchtig op los dat hij tesamen met zijn Gooreindse ploegmakker de eerste prijs in de wacht sleepte. Plots herinnerde Fons V.L. zich echter welke snode daad hij gedaan had. Geen enkele echte Wezelnaar achtte het nog de moeite waard om deze zogezegde overloper een blik waardig te gunnen. Terwijl de schuldige tranen met tuiten huilde werd hem de prijs overhandigd. Deze bleek tot grote troost te bestaan uit een schup, een truweel, een aankondiging van:
"Grond te koop langs de Bredabaan te Gooreind"
een kamion bakstenen, en een door een bekwaam architekt getekend plan van een landhuis.

Daarom Fons, trek het je niet aan; nu moet ge in Wezel nog lijden, maar zo vlug ge een Gooreindenaar geworden zijt, zult ge op de handen gedragen worden. Alleen zult ge nooit als invaller meer mogen optreden, als de Wezelnaars toevallig eens een kaartmannetje tekort komen. Wij hebben altijd geweten dat onder de ruwe Wezelschil van Fons een warm Gooreindhart klopte. Brave Fons.

En terwijl de vaders kaarten gaan onze Gooreindse kinderen naar bed, met een hartje, popelend van verlangen. De moeders moeten een ekstra lang verhaal vertellen want de peuters kunnen de slaap niet vinden vannacht.

Het zandmannetje moet een dubbele dosis gebruiken en Sinterklaas is al volop pakjes in de schouwen aan het werpen als het zandmannetje zich heenspoedt. Beiden profiteren van de gelegenheid, die zich slechts eens per jaar voordoet, om samen een pint te gaan pakken. U ziet het lieve lezers, ook heiligen en zandstrooiers krijgen wel eens dorst, en Sinterklaas moet zelfs heel grote dorst gehad hebben, want ten huize van onze voorzitter werd zelfs een hele bak melk leeggedronken. Bij het door de schouw duikelen van de Sint schrok onze voorzitter zich een aap. Hij rekende zichzelf inderdaad al enige tijd bij de zogenoemde ongelovigen (ttz, zij die het al weten).

Gelukkig kon Sinterklaas hem tot andere gedachten brengen. Het is dan ook met vreugde dat wij U kunnen meedelen dat onze voorzitter, weer blij als een kind, over de goede, heilige man vertelt.

vrijdag 6 december

Vorig jaar vertelden wij U dat de vroege arbeiders de schimmel van Sinterklaas nog juist in de richting P. zagen verdwijnen. Dit jaar was dat niet het geval. De Sint was namelijk tot de ontdekking gekomen dat de terugreis via pijpleiding Rotterdam goedkoper uitviel. Met al die E-3 werken is het goed te begrijpen dat de brave Sint er niets voor voelde zijn paard te B. tot aan de knieën in de modder te laten zakken.

Vandaag ook hebben de moeders eens zoveel last als anders om hun kinderen naar school te sturen. Al die pakjes die moeten onderzocht worden, al die poppen, auto's en andere speeltuigen die moeten geprobeerd worden. Nou, wij vragen ons af wanneer men die zesde december eindelijk eens als een feest- en verlofdag gaat uitroepen.

Laten wij voorstellen dat al diegenen die nog in Sinterklaas geloven een dag verlof krijgen en dat de anderen twee uur moeten overwerken. Wij hebben een licht vermoeden dat het aantal gelovigen sterk zou stijgen. Bij het horen van dit voorstel, merkte het jongste redaktielid zeer scherp op: "Geloven alle mensen dan nog in de Klokken van Rome, want Pasen is toch een algemene verlofdag ?....

zaterdag 7 december

Vandaag is het de grote dag van het Rode Kruis. Dezen vieren namelijk hun 10-jarig bestaan. Rond de middag is er een receptie in het Gooreinds gemeentehuis (lees: zaal van de meisjesschool). Hier werden de diploma's uitgereikt aan de dappere bloedgevers. Eerste schepen Cornelissens zorgde voor de passende woorden en bracht ook de diverse heildronken uit.

In de namiddag zaten allen aan komma aan het banket. In de nieuwe zaal van de harmonie werd voor de talrijke genodigden een feestdis van jewelste opgediend. Tot vijf uur werd er gegeten, tot diverse broeksbanden een gaatje verder dienden gestoken te worden. Hierna was er een rustpauze voorzien waarin iedereen de tijd kreeg om dringende zaken uit de war te doen en om naar de avondmis te gaan, wat in groep gebeurde.

Daarna was het weer eten geblazen. Terwijl het orkest zijn instrumenten stemde werden de weeral hongerige magen ten tweeden male overvloedig van heerlijke spijzen voorzien. En de broeksband, voor zover hij lang genoeg was, ging nog een gaatje verder.

Toen er geen kruimeltje meer overbleef (arme Job) werden tafels en stoelen aan de kant geschoven, begon het bier te stromen en de beentjes te kriebelen. Er werd gedanst, gezongen en gefuifd, en wie weet wat nog allemaal, tot vroeg in de morgen.

Naar we vernamen werd er die vroege ochtend, voor het naar huis gaan, van diverse personen nog een bloedproef genomen, niet door het Rode Kruis, maar door de ambtenaren van het groene zakje.

zondag 8 december

Na wekenlange voorbereidingen is het dan eindelijk zover. Onze zangers en zangeressen zorgen voor een warm (wat zeg ik, vurig) onthaal op hun tweede zangavond in de gildezaal.

Daar onze Gooreindse sterren in massa naar Wezel waren getrokken voor het zangfeest aldaar, waren ook de Wezelse kwelLers in groep naar Gooreind gekomen Tenslotte, ge kunt nooit weten wat er in de kolonie allemaal te beleven valt.

En er viel wat te beleven. De warme stemmen van onze artiesten ontroerden ons bijwijlen tot in het diepste van ons hart. Na elk lied zorgde het publiek van zijn kant voor een warm en oververdiend applaus. Er werd ook door datzelfde publiek gezongen, tot het zweet van de gezichten droop, maar toch applaudiseerde het zangkoor toen niet, en dat vonden wij wel een beetje jammer.

Afgezien van deze kleine tegenvaller vonden wij het koor grandioos, enig, buitengewoon, fantastisch en noem maar op. En wij zijn er zeker van dat, als het koor zo verder oefent, het binnen de drie jaar voor de kleurentelevisie komt, enerzijds om zijn prachtige stemmen, en anderzijds om de prachtige blos op de wangen die wij bij velen opmerkten. Of deze heerlijk rode kleur een teken van gezondheid, dan wel uitwerksel van de lichtjes verwarmende stoof was, laten wij in het midden.

Wat er ook van zei, wij sturen aan het ganse koor een muzikaal:
Hip, hip, hik...Hoera....

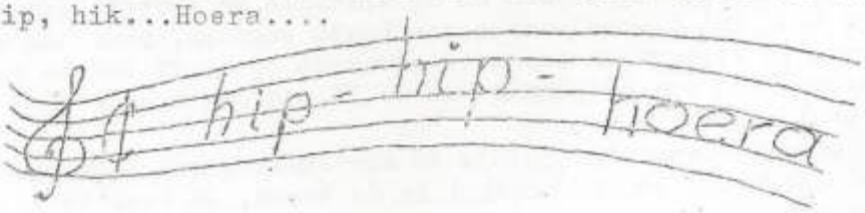

maandag 9 december

Wanneer we vanmorgen naar het werk of ter schole togen, weten wij waarom de stoof in de meisjesschool gisteren zo hard brandde. Het is ontzettend koud. Het water in onze ogen bevriest tot een dun ijslaagje, zodat we er vandaag nog miserabeler uitzien dan andere maandagen. Wij weten ook van horen zeggen, zelf zagen wij het niet, want het water in onze ogen enz. enz., dat verschillende mensen op hun kousen in de bus gestapt zijn, omdat hun schoenen vastgevroren zaten aan de grond. Gelukkig was dit bij onze redaktieleden niet het geval want traditiegetrouw moesten zij ook deze morgen weer lopen om de bus te halen. U ziet, beste mensen, lang slapen heeft ook zijn voordelen.

dinsdag 10 december

Gooreind wordt een ordelijk dorp. Geen voorkruipen meer aan de bushalte 's morgens. Deze leuze zal binnenkort werkelijkheid worden, tenminste als het zo bar koud blijft. De begenadigden, die gisteren uit hun schoenen gevroren waren, hadden vanmorgen de beste wachtplaatsen. Zij kropen gewoon in hun maandagse schoenen en hielden hun dinsdagse onder de arm, zodat ze met droge voeten en schoenen op de bus konden. Dit is volgens onze bescheiden mening, zeer slim gevonden.

woensdag 11 december

En weer les voor onze vrouwelijke BBers. Het schijnt dat deze dames tegenwoordig niets anders meer te doen hebben dan naar school te gaan. Daarbij komt dat ze minstens drie keer zoveel verlof hebben dan de andere scholieren. Nou en!! Wij vragen ons wel af wanneer deze dames eksamen zullen moeten afleggen. Graag zouden we dat meemaken, en als er soms juryleden gevraagd worden...
Vandaag handelde de les over van alles en nog wat. Slechts één zaak, die dan ook van enorm belang is (zelfs voor mannen) hebben wij onthouden, nl men leerde hoe men een paraplu moest dragen. Ge ziet lieve lezers, geen enkel detailke wordt vergeten. Die paraplu's vonden wij eigenlijk wel overbodig. In België regent het toch maar raar of zelden, en als het regent is er gewoonlijk zoveel wind bij dat ge uw paraplu toch niet kunt openhouden.

donderdag 12 december

Een zacht, stil dagje, dat de geschiedenis ingaat als "de dag zonder geschiedenis".

vrijdag 13 december

Op vrijdag 6 december gebeurde er iets, dat wij, wegens de enorme stapel Sint Niklaasgeschenken die wij van de heilige man in ontvangst mochten nemen en moesten onderzoeken, over het hoofd zagen.
De leidende figuren van de danslessen (zelf naar het schijnt heel entoesiaste leerlingen) vonden dat ze zo stilaan genoeg kenden om de vrienden en sympatisanten eens uit te nodigen. Er werden heel wat demonstraties ten beste gegeven, mede ook door de 2de jaarscursisten, waarvan we verwachten dat ze binnenkort op de TV zullen komen. Dit altijd in de veronderstelling dat de mensen van de TV nog oog hebben voor kunst en in-de-kijker-lopende prestaties.
Ook Sint Niklaas kwam, alvorens terug naar Spanje te vertrekken,even aanwippen. De heilige man voelde onmiddellijk een zekere kriebel in de benen, en besloot na lang wikken en wegen, ook eens met een Gooreindse schoonheid te dansen. Ongelukkig genoeg struikelde de Sint over zijn lang gewaad, en met een verzeerde linkerenkel diende hij de zaal uitgedragen te worden. Zwarte Piet slaagde er met enige moeite in om Sint Niklaas op het paard te heffen, en met een pijnlijk vertrokken gelaat vertrok de Heilige Man naar veiliger (en warmer) oorden.

Aansluitend bij dit bericht willen we nog wel even aanstippen dat onze dansers ook al op andere tijden demonstraties van hun kunnen gaven. Op diverse bals kan men hen aan het werk zien. De niet-kursisten schijnen er een minderwaardigheidskompleks van te krijgen, wat tot gevolg heeft dat ze niet meer van hun stoelen komen. Welaan mensen, als ge ziet wat ge op 20 lessen allemaal kunt leren, aarzel dan niet langer en geef uw naam op voor het volgend jaar. Als ge verlegen zijt, en op 't Gooreind niet durft gaan (zoals enkele redaktieleden ten andere) dan blijft er u nog altijd een uitweg in W. Hierbij dient wel opgemerkt dat men in G. natuurlijk veel meer leert!!!! (Wij gaan weer last krijgen met het lief en met F.V.L. denk ik)

zaterdag 14 december

Op initiatief van onze Gooreindse vogelliefhebbers, met name "de Wielewaal" ging vandaag in de meisjesschool de vertoning door van de prachtfilm: "Natuur en vogels op Schetland". Voor de aangepaste kommentaar en verklaringen zorgde de heer Marcel Verbruggen.

En bij tante Net kwamen de mosselen zo maar op tafel aangespoeld. De kruisboogschut-

ters stonden met de netten klaar en de lieve beestjes verdwenen meteen via de slokdarm in de hongerige magen. Het net van tante Net bleek zelfs iets netter dan de overige netten, zodat zij het meeste beestjes ving. Dat vinden wij niet zo net van tante Net!!
Vis moet zwemmen, en zo komt het dat er nadien nog heel wat flessen spuitwater gekraakt werden. Zij die geen bronwater konden binnenkrijgen werden vergast op limonade. U ziet, er was voor elk wat wi(e)ls.

zondag 15 december

Onze harmonie zorgde ervoor dat er een prachtzaal kwam in ons dorpje, en dan is het ook normaal dat ze zo af en toe daar eens een bal geven. Vandaag was er dan zo'n typisch Gooreinds bal. Dat de blazers en trommelaars aanwezig waren voelen we nu nog aan het tuiten van onze enigzins gepijnigde oren!!!

maandag 16 december

Reeds twee weken kijkt onze voorzitter ongeduldig uit naar teruggestuurde goorgalmen. Maar neen hoor! Zijn verlangen werd niet bevredigd. De goorgalmen kwamen allemaal terecht.
- Mag dit een wonder genoemd worden?
  - Ja, dit mag een wonder genoemd worden.
- Hebben wij hier dan wekelijk te doen met een mirakel?
  - Ja, wij hebben hier werkelijk met een mirakel te doen.
- Kan iemand dit verklaren?
  - Een mirakel kan nooit verklaard worden. Het moet zonder meer aanvaard worden.
- Wat gebeurt er met hen die het mirakel toch niet willen geloven?
  - Zij zullen ten spoedigste een plaats aangeboden krijgen als loopjongen, brievenbesteller of, in geval van ver gevorderde moedwilligheid, als postmeester.
- Wat gebeurt er dan met hen?
  - Dan zoeken zij ruzie met de redaktieleden van goorgalm, zeggen hun abonnement op, en zorgen ervoor dat ze gelijk krijgen door elke maand per vergissing een goorgalm terug te sturen naar onze voorzitter.
- Wat doet onze voorzitter dan?
  - Dan is onze voorzitter gelukkig.

dinsdag 17 december

Bij de familie C. op boerenG. werd verleden zaterdag het nieuwe bad ingehuldigd. Traditioneel geschiedde dit door dat al de genodigden één voor één in het bad gingen en zich daar grondig zuiverden. Zonen R. en J. brachten het er zonder kleerscheuren (voor zover daar hier sprake kan van zijn natuurlijk) af. Vader N. weigerde beslist de uitnodiging tot wassen op deze gevaarlijke wijze, maar zoon S. besloot het toch maar eens te wagen. Lang, tergend lang bleef hij weg, maar toen hij eindelijk terug uit de badkamer stapte zag hij er stralend fris en proper uit. Nieuwsgierige familieleden vroegen waarom hij zo larg weggebleven was. "Wel", antwoordde S., "Ik vind het een heel goed en zacht bad, bovendien heel praktisch, maar die sproeier hebben ze toch zo laag geplaatst! Ik kon er niet onder, en zelfs als ik ging zitten kwam dat ding nog tegen mijn hoofd." Hierop barsten de broers R. en J. in een heerlijke schaterlach uit, en zij namen broertje S. mee om hem te laten zien dat die sproeier daar slechts hing om uit te lekken. Bovenaan in de badkamer was nog een haakje, en als men daar die sproeier inhing kon men er zelfs met twee op mekaar onder. U ziet S., zelfs om u te kunnen wassen moet ge tegenwoordig avondschool gaan volgen!!

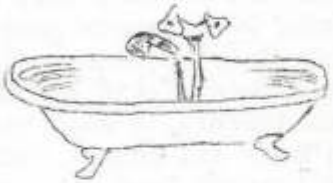

woensdag 18 december

Het aantal doppers, dat zich elke dag aanbiedt voor het traditionele stempeltje, is de laatste tijd zienderogen toegenomen. Alle bouwvakarbeiders, wegenwerkers en dergelijke genieten weeral van een ski-of winterverlof. Amuseer je mannen (en vrouwen). Profiteer gerust van de geboden kans. Prettig verlof.

donderdag 19 december.

Wij trekken nog even heel in het kort de aandacht op ons zangkoor. Zij zijn weeral druk bezig met de repitities tegen kerstmis. Gelukkig is er af en toe nog eens een receptie waar wat te drinken valt, om de heesgezongen stemmen weer wat kracht en verfijning bij te zetten.

vrijdag 20 december

Onze kruisboogschutters daagden de karabijnschutters van Wuustwezel uit voor een wedstrijd. Vandaag kwamen de Wezelaars bij tante Net kruisboogschieten tegen onze mannen, en over enkele dagen gaan onze kruisboogschutters in Wezel karabijnschieten.
Onze schutters, die een gemakkelijke overwinning verwachtten, kwamen bedrogen uit. De karabijnschutters bleken heel goed thuis te zijn op de kruisboog, en zij schoten twee keer meer in de roos dan onze Gooreindse kampioenen. Troost u mannen, misschien kunt ge uiteindelijk nog beter met de karabijn dan met de kruisboog schieten!!

zaterdag 21 december

De uil, die vorig jaar tot betere gevoelens kwam toen hij onze zangers hoorde repeteren begeeft zich dit jaar met de glimlach op stroop- en rooftocht. Het is immers geen repititie vandaag! Toch wacht ons uiltje een andere minder prettige verrassing. Alle beestjes, die zich anders zonder slag of stoot laten vangen sluiten onze uil vandaag buiten. Dat hebt ge als ge met Sint Thomas wat wilt vangen hé.

Verder schijnt ons dorpje vandaag onder peis en vrede bedolven te zijn. Het regent wel, maar toch is het niet koud op deze eerste winterdag.

Wij wensen al onze lezers een zalige en gelukkige winter, met veel sneeuw, weinig koude voeten en veel skiverlof.

zondag 22 december

Om 13.51u onze tijd wordt vanop Cape Kennedy een 110 meter hoge Saturnus raket de hoogte ingeschoten. Bovenop deze raket is de apollo-capsule bevestigd, en daarin zitten drie kosmonauten. Deze mannen gaan op ontdekkingsreis naar de maan.
Geen enkele Gooreindenaar zal op dat moment ook maar gedacht hebben dat er in diezelfde capsule een redaktielid van Goorgalm zat. Nu, dan kunt u dat nu met een gerust geweten denken, en daarbij, u moet het wel geloven vermits wij het u vertellen. U zult misschien opwerpen:"Maar wij kennen toch geen redaktielid dat Borman, Lovell of Anders heet?"
Nee lieve lezers? Denk eens goed na...Kent ge geen redaktielid dat anders heet? Inderdaad zult ge zeggen. Welnu, wij besloten om de naam van ons redaktielidje geheim te houden, en dus noemden we hem anders, namelijk Anders.
Aan boord van de capsule voelde ons redaktielid zich direkt op z'n gemak. Eerst vond hij het er wel een beetje eng, maar nadat gebleken was dat de zetels zacht waren, en nadat ons reporterke konstateerde dat ge bovendien wegens de gewichtloosheid, geen krampen van het liggen krijgt, voelde hij zich in zijn nopjes.
Onmiddellijk na de hemelvaart kregen wij reeds radiokontakt met hem. Na het eerste toer-

tje om de aarde wist hij ons te vertellen dat een bepaald redaktielid, waarvan we allemaal dachten dat hij braafjes aan het blokken was tegen het nakende eksamen, bij het l: thuis naar de TV zat te kijken. Onze edelachtbare voorzitter spoedde zich ter plaatse en hij berispte het redaktielid in kwestie ten strengelijksten. Bovendien werd hem het recht ontzegd om deze maand het kruiswoordraadsel te mogen opstellen. Dit deed de brave borst in tranen uitbarsten, maar u lieve puzzelaars moet dit een aansporing zijn om deze maand zeker mee te doen. Wie weet hoe gemakkelijk het dit keer is...
Na dat toertje om de aarde vertrok de capsule naar de maan. Onze reporter legde zich te rusten, en verbrak tot morgen het radiokontakt.

Sommige mensen zullen het misschien waanzinnig vinden dat wij geld uitgeven om een redaktielid naar de maan te sturen. Daarom graag even een korte toelichting. Heel onze redaktie is er, ondanks alle wetenschappelijke kletspraat, heilig van overtuigd dat er op de maan mensen wonen. Onze eerste stelling, tot hiertoe een zuivere hypothese, is: Al degenen die het tegendeel beweren zijn gek. Om deze stelling duidelijk te bewijzen en om ervoor te zorgen dat Gooreind geen achterstand krijgt t.o.v. de grote mogendheden wat betreft het ruimteonderzoek, stuurden wij ons redaktielid, Anders genaamd, mee.

maandag 23 december

In hun spiksplinternieuw en proper opgekuist lokaal hadden de kajotsters vandaag reeds hun jaarlijks kerstfeestje. Voor de kerstsnoepers waren er appelbollen, er was thee, en nadien werden een kwis en een tombola gehouden. Het was een gezellig partijtje, en vooral de appelbollen zorgden voor een behoud van de slanke lijn!!!

De tweede dag van de apollo-vlucht was een eentonige dag. Plots echter, in de loop van de avond kregen wij van ons redaktielid aan boord een heel belangrijk bericht. Laten wij hem even zelf aan het woord: "De maan is op dit ogenblik reeds heel wat groter geworden. Wij hebben er nu zowat 231.645 km opzitten. Ik kan nu duidelijk onderscheiden dat er op de maan steden en dorpen zijn. Ik meende daarjuist zelfs Gooreind te zien. Heel zeker ben ik daar niet van. Parijs en Londen kan ik duidelijk herkennen." Wij seinden onmiddellijk terug naar ons redaktielid dat hij naar de verkeerde bol aan het kijken was, maar hij beweerde met klem dat wij ongelijk hadden. "Eerst dacht ik het ook," vertelt hij, "maar Lovell en Borman verzekerden mij dat het de maan is. Ten andere, wij vliegen er naar toe, en aangezien men ons naar de maan gezonden heeft kan ik mij niet vergissen. Tot morgen."

Verbaasd zaten wij voor de radio. Onze voorzitter echter raapte zijn moed en zijn fiets bij elkaar en reed naar het gemeentehuis. Vermits hij slecht ingelicht was over de dienuren komt onze voorzitter te laat. Hij gaat naar "Jouke" en drinkt daar een pintje. Zo verzinkt hij in mijmeringen over verleden jaar, toen hij, altans volgens goorgalm nr 1 ook hier zat omdat hij de diensturen van het gemeentehuis niet wist. En eer ons teergeliefd voorzitterke het wist was het al...

...dinsdag 24 december

De kosmonauten zijn nu zo dicht bij de maan dat onze reporter in de vooravond niet anders kan dan uitroepen: "Ik zie duidelijk de mensen op de maan!" Op dat moment vlogen zij over een dorp met de allures van een grootstad, namelijk Gooreind. Eerst kon ons redaktielid zijn ogen niet geloven, maar nadat kapitein Borman hem een paar keer in de linkerarm geknepen had, en het zo onomstotelijk vaststond dat onze reporter niet droomde, seinde hij: "Ik heb het huis van onze voorzitter in het vizier. Ik zie dat daar 4 redaktieleden, waaronder ikzelf, aan het tippen zijn." Onmiddellijk togen wij aan het denken. Toen ons redaktielid dan ook nog gewaagde van een zekere paniek onder die maanredaktieleden, waren wij er helemaal van overtuigd dat men op de maan ietske achter

staat tegenover op de aarde. Bij nader inzien bleek dat juist één jaar te zijn. Verder is alles op de maan helemaal hetzelfde, alleen ook wat kleiner, wat begrijpelijk is, vermits de maan niet zo groot is als onze moeder aarde. Naarmate de maan dichterbij kwam kon onze reporter duidelijk zien dat het toen nog ongetrouwde redaktielid bezig was met de dagklapper van die dag. Met een sterke verrekijker zag onze reporter wat die brave borst tipte. Wij drukken het hier af zoals het staat op de foto die wij op dit moment in ons bezit hebben:

zondag 24 december 1967

Stille zondag ter voorbereiding van Kerstmis. Op straat is geen kat, zelfs geen mens te zien. Wij kijken naar de kerstboom en voelen ons vol verwachting.

Diegenen onder u die aan de kerk de eerste goorgalm kochten, en die daar de stoof nog niet mee aangestoken hebben, kunnen even kontroleren. Dit stond in onze goorgalm van precies één jaar geleden. Onze eersteling!!! Onze reporter zag ook dat er ginder een redaktielid was dat alles altijd maar beter wilde weten. Niemand mocht wat zeggen, hij was de baas. Wij kunnen niet anders dan medelijden hebben met onze maancollega's. Wat staan hun nog harde tijden en droeve momenten te wachten!!
Dan is er nog één bijzonderheid die onze reporter aan het licht bracht. Hierin wijken onze maancollega's beslist af van ons. Tijdens het werk voor goorgalm mogen die mannen daar op kosten van de kas een paar heerlijke frisse pintjes pakken. Wij schrijven dit berichtje hier slechts volledigheidshalve. Onze kassier werd reeds langs een andere, snellere weg van dit ontstellend bericht op de hoogte gebracht. Direkt begreep hij dat hij ons verwaarloosd had. Bliksemsnel reed hij naar de brouwer, kocht er een bak bier, en... dronk hem van verdriet helemaal zelf uit. Berisping door onze voorzitter volgt.

woensdag 25 december

In alle kerken van ons Vlaanderland begint deze Kerstmis met een middernachtmis. In ons eigen Gooreind is dit voor ons koor een ekstra gelegenheid om te tonen dat hun wonderlijke stemmen kunnen toveren.
Onze Kempense stal werd dit jaar nog een beetje mooier gemaakt dan hij al was. Proficiat aan al degenen die geholpen hebben dit kunstwerk te bouwen!!!

Dan rest er ons nog de plicht om al onze lezers een vreugdevol en zalig kerstfeest met veel kalkoen en dito vrede te wensen.

Voor één van onze Gooreindse doeanen, mr Verhaeghen, verliep dit kerstfeest niet zo heel prettig. Hij werd namelijk in een autoöngeval betrokken. Zijn wagen werd deerlijk toegetakeld. Een geluk met een ongeluk was dat alles in hoofdzaak beperkt bleef tot stoffelijke schade.

Hun vierde dag in de ruimte brengen onze kosmonauten door met rond de maan te cirkelen. Zij aanschouwen zaken die nog nooit voordien door aardbewonersogen bekeken werden. Voor zover wij weten altans.
Tijdens de eerste toer meldt ons redaktielid dat er ten huize van de voorzitter van Maan-goorgalm een hoogoplopende diskussie aan de gang is in verband met het proostenwoordje. Meer gegevens hierover ontbreken op dit ogenblik nog.
Bij de volgende ronde werd er weer dapper aan de dagklapper gewerkt. Op een bepaald moment begon onze reporter te tieren en te roepen naar de redaktieleden op de maan, maar het mocht niet baten. De fout was getipt, en niemand merkte ze op. Om u te demonstreren wat er gebeurd was, hier een uittreksel uit onze eigen goorgalm van een jaar geleden:

maandag 25 december

"Het Kinde Jezus in de Kempen"
Dat was het thema van deze Kerstmis.... (enzovoort)

Merkt u die fout in de eerste regel, lieve lezers en dito lezeressen? Wij maakten ze één jaar geleden. Op de maan werd ze vandaag gemaakt.

Tijdens de rechtstreekse TV uitzending werd het scheppingsverhaal voorgelezen. Borman en Lovell lazen het uit de bijbel. Ons redaktielid daarentegen gebruikte per vergissin onze eerste goorgalm. Voor degenen die het nog niet wisten: Daar stond ook een schep-pingsverhaal in!! Scherpe oren verstonden duidelijk volgende woord

"Toen de Heer God de zevende dag rustte, nadat Hij licht en duis nis, land en water, vissen, vogels, hollanders en tenslotte de eerste mensen geschapen had, toen voelde Hij zich fier en geluk-kig. En terecht. Want de goede God had aan alles gedacht, of toc bijna aan alles, maar één ding was hij vergeten te scheppen, bij niet te geloven en toch waar, zo waar als ik hier schrijf als een rechtschapen mens.

Dit las ons redaktielid vanuit de ruimte, terwijl op datzelfde oge blik een redaktielid op de maan deze woorden overtipte van een verfrommeld en beduimel blaadje papier dat hij even tevoren van een met trouwplannen rondlopend redaktielid ha ontvangen, en terwijl op datzelfde ogenblik hier op aarde een fier, en gelukkig getrou redaktielid, opsteller van inleidingen, nog eens overlas wat hij een jaar geleden zo allemaal wel geschreven had. Kunt ge nog volgen beste mensen?

donderdag 26 december

En terwijl velen met lede ogen hadden toegekeken omdat het weer maar eens geen witte Kerstmis werd, zo konden diezelfden zich dan toch nog verheugen in een witte tweede kerstdag. Vandaag inderdaad vallen de sneeuwvlokken met miljoenen uit de dikke wolken naar beneden. In een oogwenk (een lange dan) wordt Goorcind omgetoverd tot een prent-kaart (ha,ha) zonder weerga. Schoon toch die sneeuw, spijtig dat er ook nadelen aan ver bonden zijn.

Wij kunnen hier misschien een klein proficiatje toesturen aan de gemeenteraad, omdat zi beslist geweigerd hebben mee te doen aan de preventieve bestrooing. Wat zou er nog voor prettigs zijn aan een autotochtje door de sneeuw, als die sneeuw smelt op hetzelfde o-genblik dat hij het wegdek raakt? Zou het nog plezierig zijn om met de auto te rijden als we geen schrik meer moeten hebben om te slippen? Neen, neen en nog eens neen. De sneeuwpret zou dan gewoonweg niet meer bestaan. Nogmaals bedankt voor die pret.

In deze vijfde dag van hun historische tocht naar de maan zijn onze ruintereizigers volop bezig aan de terugtocht. Toch slaagde onze reporter in de capsule er toch nog in om te zien hoe de voorzitter van Goorgalm-op-de-maan door de kassier berispt werd omdat hij toch zoveel rood aan de stencils smeerde. "Wat kan ik daar nu aan doen," riep die voorzitter wenend uit, "Ik kan het toch niet helpen dat ik zoveel fouten tip!!" Hierop stond de kassier ginder met zijn mond vol tanden, en hij besloot wijselijk wat meer potjes korrektor te gaan kopen. Op een ander gebied moest dan wel wat meer besnoei worden, maar kom, voor een voorzitter moet ge tenslotte wat over hebben. Zo dachten wij er een jaar geleden ook over.

vrijdag 27 december

Neen, zij laten zich niet afschrikken door dat pak sneeuw dat er al ligt, noch door de vlokken die er steeds naar bijbrengen, onze danskursisten. Zij trokken met de autobus naar Beerse. Zoals u nog wel van vorig jaar zult weten lieve lezers, is dat de pleister plaats bij uitstek, voor al diegenen die al eens een dansles meegemaakt hebben. Onze dansers lieten zich niet kennen. Jong en oud, zij dansten de anderen gewoon van de vloe Ook kochten zij een massa lootjes van de tombola, maar de meesten kochten de verkeerde. Troost u dansers en danseresjes, ge zult binnenkort nog wel eens terug gaan zeker?

Na een zesdaagse ruinterois duikelt de capsule om 17.51u onze tijd in de Stille oceaan. Precies op tijd. Tijdens de landingsmanoeuvers hadden wij uiteraard geen kontakt met onze reporter, maar terwijl de capsule op zee dobbert roept ons redaktielid over een andere dan de oorspronkelijke golflengte: "Het weze zo", juist zoals koningin Fabiola vorig jaar antwoordde op de koning toen deze zich minzaam naar haar toe boog in onze dagklapper van 31 december. Wij houden eraan om langs deze weg ons redaktielid-ruintevaarder van harte geluk te wensen met zijn reis. Diegenen die er nu nog zouden aan twijfelen dat er mensen op de maan wonen, wel die kunnen we geen andere raad geven dan zelf ook eens tot ginder te vliegen. Kom, wees niet gek, koop nu al een tiketje. Te bestellen bij onze kassier. (Leden van kroostrijke gezinnen genieten een reduktie van 50%)

zaterdag 28 december

Onze redaktie viert feest. Dit geschiedt in stilte.

Voor een bomvolle feestzaal trad ons koor op. Niet in Gooreind dit keer, maar wel in het geboorteland van onze proost, met name, in Putte. Veel Gooreindse supporters waren meegereisd, en het goeie oude Gooreindse entoesiasme vergezelde ons koor. Moeten we u nog vertellen dat het een magnifieke avond werd?

Onze Gooreindse vrachtwagenchauffeur N.G. wilde het op Oud Gooreind eens anders doen. Het resultaat was dat iedereen die wilde, vandaag voor vijf frank per kop, een vrachtwagen kon gaan bekijken die zo maar in de sloot stak. Mijn béste N. toch, hoe dikwijls moeten we u nog vertellen dat een sloot dient voor het afvalwater?

Receptie ten huize van onze voorzitter. Dit om de behouden terugkeer van ons redaktielid-maanvaarder te vieren. Er werden 28 flessen spuitwater leeggedronken, en één flesje sjokolademelk moest er ook aan geloven. De lieven, semi-echtgenoten en echtgenoten waren niet van de partij.

zondag 29 december

Wegens het slechte weer worden alle sportmanifestaties die buiten plaatshebben afgelast. Behalve skiën, ijsschetsen, bobsleeën en ijsberen uiteraard!!

Iedereen die durft buitenkomen slibbert en schuift van de ene kant naar de andere. Daarom blijven de meesten binnen.

In onze dagklapper van vorig jaar, vrijdag 29 december arbeidt, zwoegt, knoeft, wroet, zweet, hijgt, puft en ploetert de werkende mens voor de laatste keer van dat jaar. Dit jaar rust diezelfde werkende mens uit, en noodig en dapper de twee laatste dagen aan te kunnen.

maandag 30 december

De kinderen bereiden zich voor op de grote dag van morgen. Evenals de grote mensen ten andere. Dezen tellen nog eens na hoeveel frankskens, koekjes en appelsienen zij in voorraad hebben, om dat alles morgen met een gulle lach te kunnen uitdelen.

De redaktietelefonen staan roodgloeiend. Wij die ons hadden voorgesteld om deze keer eens ekstra vroeg klaar te komen, staan ver achter op ons programma. Diverse redaktieleden koelen hun woede door anderen uit te maken, of door elkaar steken onder water te geven. Volgens de ene ligt het aan de andere en vice versa. Kom nou jongetjes, niet panikeren! verleden jaar mocht dat nog, maar nu toch niet meer zeker!!

dinsdag 31 december

En daar zijn we dan meteen weer aan het laatste dagje van 1968 toe. Traditioneel is deze dag, altans in de voormiddag, voorbehouden voor onze kinderen. Bij een temperatuurtje dat een heel stuk beneden het vriespunt lag, en terwijl het lekker (sic) sneeuwde, gaan onze kleinsten van deur tot deur hun nieuwjaarswensen aanbieden. Dit geschiedt met een liedje. Vele kleinen houden het nog altijd bij "het varken met vier voeten en de worsten" of bij "de goede vrouw" maar toch kwam er dit jaar een vooruitstrevend modern jongetje, een echt ventje van de tijd zouden we zo zeggen, en als ge wilt laten we u nu even meeluisteren naar het nieuwjaarsliedje van dat jongetje. Stelt u zich even de sfeer voor: ziet u de sneeuw vallen? Ziet u dat jongetje staan, bibberend van de kou? En hoort u dan dat frisse (!) stemmetje zingen:

Rik-ke-tik-ke-tik
Ik kom in mijne spoetnik
Alle brave mensen
Een zalig en gelukkig nieuwjaar wensen!

Toch wel fijn gevonden, vindt u niet?

Naarmate we dichter bij de avond komen beginnen de grote mensen ongedurig te worden. Nu begint hun feestdag. Traditioneel bestaat die uit een nachtje heerlijk (en veel) eten, en gezellig (zowaar nog meer) drinken.

En dan zwijmelend het nieuwe jaar tegemoet!!!

In de zaal concordia was er eindejaarsbal. Om twaalf uur ging men over tot het nieuwjaarsbal. Het bier was naar het schijnt in.

woensdag 1 januari

Aan al onze abonnees, aan al onze lezers, aan alle mensen die dit krantje in handen krijgen, bieden wij van harte onze wensen aan voor 1969.

En daarmee klappen wij deze dagklapper weer maar eens dicht!!!

veel geluk veel geluk veel geluk veel geluk
beste wensen voor '69 beste wensen beste wensen voor '69
veel geluk en beste wensen voor 1969 veel geluk en beste wensen voor 1969

T O E K O M S T M U Z I E K

- Op 4 januari geeft de burgemeester in de nieuwe zaal van onze harmonie een vatje voor alle moedige bouwers.
  En ook één van de meisjes-trommelaars geeft die dag een vatje om nog eens te laten weten aan alle trouwlustige blazers en trommelaars dat zij nu getrouwd is.
- Op 11 januari: in dezelfde zaal:worstenbrood voor de leden van onze harmonie.
- Op zaterdag en zondag 4 en 5 januari geven de scouts hun groepsfeest. Dit gebeurt dan in de gildezaal.

sportnieuws

Voor feesten en dergelijke is de maand december misschien wel de drukste van het jaar, op sportgebied daarentegen is zij de stilste. De jeugdploegen van G.V.V. waren deze maand vrij, zodus enkel nieuws van de eerste ploeg.

- Op 1 december: Lille - G.V.V. 1-0.
  Van deze wedstrijd valt weinig te zeggen. Met wat meer geestdrift zouden, volgens vele supporters altans, zulke wedstrijden gewonnen worden. Maar ja, daar stellen wij ons goede oude Vlaamse spreekwoord tegenover: De beste stuurlui staan aan wal!
- Op 8 december: G.V.V. - Oostmalle 1-0
  Eerste thuisoverwinning voor onze jongens. Dit dank zij een oververdiend doelpunt van Jef Brems. Zonder de prachtprestatie van de Oostmalle-portier zou de score waarschijnlijk hoger opgelopen zijn.
- Op 15 december: G.V.V. - Heibos 1-1
  Zeer goede match van onze jongens, tegen een met meer ambities vertrokken Heibos. Het doelpunt van Gooreind werd via de voet van Julien Franssens binnengeknald.
- Op 22 december: Oostmalle - G.V.V. 1-1
  In deze wedstrijd, waarin Frans Dirven zijn wederoptreden deed scoorde Jef Brems het Gooreindse doelpunt.
- In de maand januari zullen volgende matchen gespeeld worden (als het niet teveel meer sneeuwt natuurlijk):

  - 5 jan. G.V.V. - Kaart
  - 12 jan. Stabroek - G.V.V.
  - 19 jan. G.V.V. - Zandhoven
  - 26 jan. Grobbendonk - G.V.V.
- Het klassement van ons eerste elftal kunt u regelmatig in onze krant lezen.
- Trainer Fons Hofkens zorgde ervoor dat wij het klassement van de jeugdploegen kregen:

Reserven		Scholieren		Kadetten	
Maria Ter Heide	24	GOOREIND	19	Ex Essen	22
's Gravenwezel	20	Kalmthout	17	Kalmthout	21
Achterbroek	17	Nieuwmoer	13	Heibos	18
GOOREIND	14	Stabroek	12	Horendonk	14
St Lenaarts	12	Heibos	9	Wuustwezel	11
Wuustwezel	12	EX Essen	9	Achterbroek	10
Mariaburg	11	Achterbroek	8	GOOREIND	10
Ek. Donk	9	Wuustwezel	8	Nieuwmoer	9
Loenhout	8	Berendrecht	6	Maria Ter Heide	2
Kaart	4	Horendonk	5	Berendrecht	1
St Job	2				
Brecht	1				

Zo voetballiehebbers, dat was het dan weer voor deze maand.

Aan alle sportliefhebbers en lezers van deze sportrubriek, en ook natuurlijk aan alle sportbeoefenaars de beste wensen voor 1969!!!!!!!!!

```
L        E E E E E  Z Z Z Z Z  E E E E E  R R R R R  S S S S S
L        E                Z    E        R      R  S
L        E E  E         Z     E E E    R      R  S
L        E            Z Z      E        R R R R R  S S S S S
L        E          Z          E        R   R              S
L L L L  E E E E E  Z Z Z Z Z  E E E E E  R    R R  S S S S S
```

```
                                                  i     j
                                 hh
                                h  h
                 s              h  h    rrrrrrrr     i     j     v       v   eeeeee  nnnnnn
              s  s     cc        h  c       r         i     j    vv     vv  e      e  n    r
            s      s  c          h c h       r        i i    j   v  v   v  v e      e  n    r
           s  s  ccc c            c  h      r r      i   i   j  j    v v   v  eeeeee  n    r
          s     sc  c            c   h h   r   r    i     i  j     j   v     e        nn   r
            ss   s   c  ccc     ccc h   h h     r  r       r  iij  j     j  vv  e      e  n    r
                      ccc           h    hh      rrr                      eeeeen  n    r
                                                                  j j
                                                                 j   j
                                                                 j j j
```

D E S I E R V O G E L

De ornitologische vereniging "De Siervogel" afdeling Wuustwezel houdt dit jaar een grote vogeltentoonstelling. Deze show gaat door op 1 en 2 februari in de zaal van Jef Stevens op het Kerkplein. Meer dan 400 ingeschreven vogels worden verwacht waaronder vele inlandse, kruisingen, kanaries, parkieten enz. Alle vogel- en niet-vogelliefhebbers worden vriendelijk uitgenodigd een bezoek te brengen aan dit oogstrelend festijn van pracht en praal. De toegang is volledig gratis. Er wordt ook een monstertombola gehouden met waardevolle prijzen, waaronder: een papegaai met kooi (400 Bfr) een draagbare radio, enz.
Onze siervogelleden van Gooreind en Wezel rekenen op uw talrijke opkomst. Graag zouden zij elk jaar zulk een show inrichten. Ten slotte gaat het hier om het mooiste wat er in onze streek aan vogels te vinden is.

Hartelijk dank bij voorbaat,

De Siervogel.

lezers schrijven !!!!!!!!!!!!!LEZERS SCHRIJVEN !!!!!!!!!!!!!!!!!! lezers schrijven !!!!

Een zalig Kerstfeest en Gelukkig Nieuwjaar worden ons gewensd door de Heer en Mevr. Gustaaf en Magda Ceuppens - Ruyssers.

Hartelijk dank voor uw wensen hoor, en natuurlijk van ons hetzelfde terug.

Het doet ons deugd dat er mensen zijn die zo met ons soldatenblaadje meeleven.

gelukkignieuwjaargelukkignieuwjaargelukkignieuwjaargelukkignieuwjaargelukkignieuwjaar

V E R L O R E N !!!!!!!!! VERLOREN.....VERLOREN !!!!!!!!!!! V E R L O R E N !!!!!

Een ovale cachet-pinkring.

Binnenzijde: naam Annie- François

Deze ring werd verloren tussen de Bredabaan en de omgeving van het kerkplein.

Terug te bezorgen: Smits Jaak, Oude Baan 121 Gooreind.

EINDELEZERSSCHRIJVEN &&&&

IN BOS EN VELD. - De Maretak. - 3

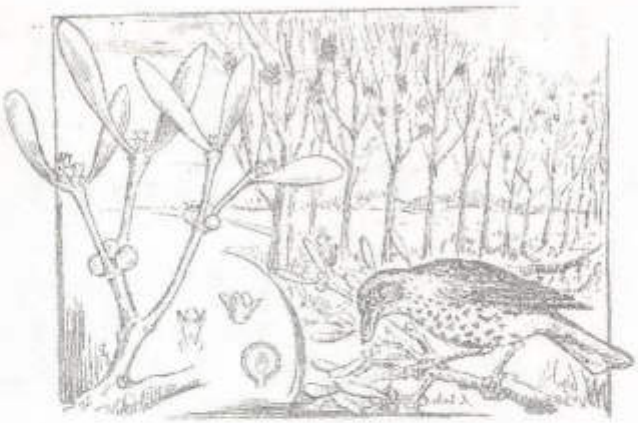

Goede vrienden: Maretak en Grote (Lijster.

Tegen Kerstmis wordt vooral in de grote steden de eigenaardige maretak te koop geboden. Het is een inlandse plant, die min of meer veelvuldig voorkomt ten zuiden van een lijn die loopt van Doornik naar Sint-Truiden.

De Maretak komt uitsluitend voor als woekerplant op allerlei loofbomen en struiken. In ons land werd hij aangetroffen op populier, appel, peer, wilg, els, berk, eik, brem, aalbes... Hij ontsteelt het sap van zijn gastheer, maar zorgt toch ook gedeeltelijk voor zichzelf, aangezien hij groene bladeren heeft en dus koolstof kan betrekken uit de lucht. Om deze redenen noemt men de maretak een halfparasiet. De aangerichte schade is over het algemeen gans onbeduidend.

Andere planten vertonen een neiging om altijd rechtop te groeien (geotropie). Zo zal een plant, die op een schuine helling staat, toch vertikaal groeien. De maretak daarentegen groeit in alle richtingen; hij kent geen verschil tussen onder en boven. Voor hem bestaat er geen geotropie en hij heeft die trouwens ook niet nodig. Het gevolg is, dat de plant na enkele jaren een bolvormige ruimte inneemt rond de tak waarop ze groeit.

Het verwondert ons niet dat een zo raadselachtige plant de verbeelding van het volk heeft getroffen. Ook de naam wijst daarop. Maretak betekent heksentak. (Vergelijk: nachtmerrie, wat nachtheks betekent.)

Maar hoe komen de zaden van de maretak daarboven op de bomen terecht? Reeds de Oude Griek Theophrastus (omstreeks 300 voor Christus) heeft zich deze vraag gesteld. Hij had gepoogd de zaden te doen ontkiemen in de grond en was erover verwonderd, dat dit niet lukte. Verder gaf hij als zijn mening te kennen, dat de zaden met de vogelmest op de takken terechtkwamen, zoals ook andere planten met besvruchten op de vogels mogen rekenen voor de verspreiding van hun zaden.

Toch is dit niet helemaal juist. Pas veel later, in de 18e eeuw ontdekte men de juiste toedracht.

De maretak bloeit meest in maart-april als tweehuizige plant, die door insekten wordt bezocht. Pas in de lente van het volgend jaar ontwikkelen zich de besvruchten, die dan in het najaar tot rijpheid komen en vanaf december door vogels worden gegeten, vooral door de grote lijster. (Turdus viscivorus betekent trouwens: de lijster die gaarne de bessen van de maretak eet.) De zaden worden echter door de vogels ofwel niet ingeslikt, ofwel naderhand terug opgerispt en ze worden dan, daar ze zeer kleverig zijn, met de bek aan de takken afgestreken.

Onder alle zaden zijn deze van de maretak de enige die in lijm liggen en zoals we zagen, betekent dit de beste, zo niet de enige oplossing voor een zeer bijzondere moeilijkheid. Niet alleen komen de zaden aldus op de juiste plaats terecht, maar ze kleven daar ook zo stevig vast, dat ze de tijd krijgen om er te ontkiemen.

JEUGD - nieuws

Niettegenstaande de plechtige verklaring van onze achtbare kassier voortaan op eigen houtje het hele jeugdnieuws af te haspelen, heeft voornoemde heer deze maal reeds verstek laten gaan, zodat het werkje nu moet opgeknapt worden door een redaktielid dat van de zaken zéér weinig op de hoogte is. U zult het bijgevolg deze keer met héél wat minder bladzijden moeten stellen, lieve lezer.
Wij beginnen met de K.A.J. (de enige jeugdvereniging waarvan we een verslag ontvingen):

VOLLEYBAL-WEDSTRIJD ST JOZEF-KALMTHOUT - K.A.J.-GOOREIND. (7 december)

Op zaterdag 7 december werden wij uitgenodigd voor een volleybalwedstrijd tegen de technische school Sint Jozef-Kalmthout.

De K.A.J. begon de wedstrijd met de zes volgende deelnemers: Van Looveren François en Antoon, Michielsen François, Raets Roger, "Pancho" Jef Koyen en Brant François. Wij speelden in de kleuren rood-wit.

Wij begonnen de wedstrijd zeer zenuwachtig en verloren daardoor de eerste en de tweede set. Toen begonnen we aan een remonte en draaiden alle volgende sets in ons voordeel uit. We geven hieronder de verschillende tussenstanden:

1ste set:	15-8	1-0
2de set:	15-13	2-0
3de set:	14-16	2-1
4de set:	11-15	2-2
5de set:	10-15	2-3

Wij wensen onze jongens nogmaals proficiat voor deze prachtige wedstrijd. Deze match, bedoeld als propaganda voor de volleybalsport voor de Gooreindse jeugd, die op het huidig ogenblik buiten voetbal wat te weinig gelegenheid heeft om een andere sport te beoefenen.

Iemand van de K.A.J.

NOG ENKELE KORTE JEUGDBERICHTEN

C h i r o : Hadden hun Sint Niklaas-feest voor de jongens en meisjes samen op 10 december. Sommigen meenden in de heilige man een bekend Gooreinds personnage te herkennen, doch dit bleek louter toeval te zijn.
De Chiro repeteert reeds zachtjesaan voor hun feest in maart.

S c o u t s :Slechts één doel: zo veel mogelijk volk op hun groepsfeest van zaterdag 4 en zondag 5 januari!!!!!

K.L.J.: Tijdens een gemengde vergadering werd heel wat rond gehaald om een pakketje te sturen naar de KLJ-soldaten Leo en Jos.
Van de Jongschaar ontvingen wij het volgende:
24 december, 19 uur: gans de jongschaarbende staat stampvoetend te wachten op het kerstmaal. Dit bevatte: fritten (van jeanneke), stoofvlees en artic. Om de pijn van het wachten wat te verzachten, las J. Carvers een kerstverhaal voor en tokkelde H. Gorissen een kerstliedje op zijn gitaar.
Na een woord van onze proost vulden de jongens de rest van de avond met een kwis, spelletjes, enz. Als klap op de vuurpijl: de middernachtmis. Hierna legden we ons allen te rusten en droomden van "Het Kindeken"..

De jongschaarleiding.

Vraag het aan OOMPIE

Deze maand ontvingen wij een echte brief van Mevrouw Mannix, de wettige echtgenote van de Heer Mannix.

Mevrouw stuurde ons volgende letterkundige pennevrucht:

Beste Oompje,

Ditmaal wil ik U eens schrijven, niet om een vraag te stellen naar om U een verwijt toe te sturen. Dit naar aanleiding van uw antwoord in vorige Goorgalm.

Ge zegt ten eerste dat het abonnementen gaat, maar dan durf ik zeggen dat er in Gooreind nog een hele hoop meisjes zijn die, indien het hun op zo'n manier aan de man of aan de vrouw gebracht werd, dat er hier ook vele nieuwe abonnementen zouden komen. Misschien zitten er wel enkelen te wachten om eens lief aangesproken te worden.

Ook wil ik U nog zeggen dat ge uw hoogstaande Gooreindse kultuur allemaal niet buitendorps moet gaan verspreiden. Als ge de Gooreindse meiskes eens romantisch aanpakt en uw poëzie aan hun oor fluistert, dan zullen zij ook wel enthoesiast zijn.

Ten derde: Ik ben ook een Gooreindse en wel geen buitengewone schoonheid, maar ik heb ook het geluk gekend een Gooreindse vrijer te hebben. Ik heb hem ineens ook maar voor altijd aanvaard, want ik wilde ook geen ander vlees in de kuip hebben.

Aan de Gooreindse jongens wou ik nog dit zeggen. Om een goed lief te hebben moet ge absoluut niet bij de goorgalmredaktie gaan, niet dat ik iets tegen die jongens heb, maar als zij enkel in Wezelse meisjes iets kunnen zien, dan denk ik dat zij thuis steeds een zonnebril dragen.

En aan de meisjes tenslotte dit: ga niet wanhopen, doe vooral geen overhaaste dingen. Er zijn er bij die goorgalmers nog een hele hoop die niet getrouwd zijn en die vandaag of morgen eens woorden krijgen in Wezel en dan komen die wel terug met de staart tussen de benen.

Dus kop op en lach maar eens extra lief als ge een van die heren tegenkomt.

Mev. Mannix

Beste Mevrouw,

Wij zijn werkelijk blij dat er in Gooreind nog vrouwen zijn met zoveel haar op hun tanden en scherpte in hun pen (bic). Wij geven rondborstig toe dat wij misschien wel een beetje tekort geschoten zijn in onze eigendorpse plichten, maar ge kunt van ons toch moeilijk verwachten dat wij abonnementen zouden gaan aanbieden aan de meisjes die in Gooreind op ons zitten te wachten. Wij hebben tenslotte maar een maand tijd om rond te komen.
En wat zou U er van denken als wij het eerste het beste Gooreinds meisje romantisch zouden aanpakken en haar poëzie in het oor fluisteren. Ik denk dat de mensen andere dingen zouden fluisteren en dat wij wat anders dan poëzie tegen onze oren zouden krijgen.
Daarenboven zien wij in alle meisjes iets, maar in sommigen iets meer dan in anderen. Met uw goede raad aan de meisjes zijn wij het volkomen eens. Niet wanhopen en vooral geen overhaaste dingen. Woorden hebben wij alle dagen in Wezel, maar met onze staart tussen de benen zult ge ons nooit zien terugkomen. Die zullen wij wel goed wegstoppen zodat U ons niet eens extra lief kunt uitlachen, wanneer U ons tegen komt.

Oompje

Naam : . . . . . .
Leeftijd : . . . . .
Adres : . . . . . .
. . . . . .
Voorkeur litteratuur : . . . . . .

OPLOSSING NR 8

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	V	I	E	R	E	N	D	E	L	E	N	
2	L	E	D	E	R		O	Y	A	D	E	N
3	O	D	I	N		S	K	A	W	A		O
4	E	E	T			A	K	S		N	E	O
5	D	R	O	O	G	K	U	I	S		S	R
6		E	R	B	A	R	M	E	L	I	K	
7	P	E	I	S		A			O	L	A	V
8	A	N	A	T	O	M	I	S	T		D	E
9	R		A	A		E	E	N			R	E
10	K	A	L	K	E	N		A	A	R	O	N
11	E	I		E	E	T	Z	A	L	E	N	
12	T	R	I	L	T		O	R	K	E	S	T

OPGAVE NR 9

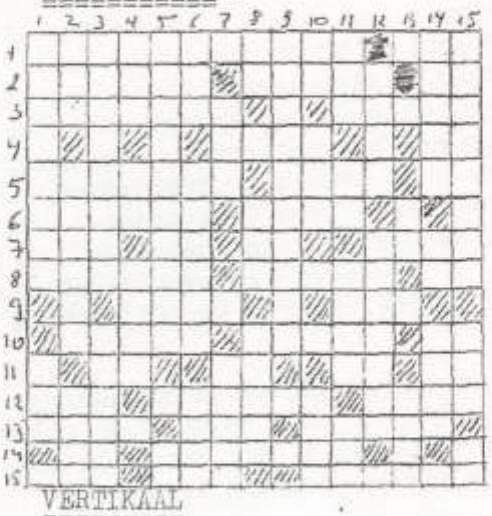

HORIZONTAAL

1. Aardbevingsmeter / Kledingsstuk.
2. Het inbinden v.e. boek / reaktieprodukt tussen organisch zuur en alkohol / Verlichtingsbuis.
3. Ontkennen / Kansspel.
4. Ierland / En Onze.
5. Uitstalraam / Uitheemse vrucht / Rijksschool.
6. Verwoesting / Gezellig.
7. Eer / Bijwoord / En Onze / Telwoord.
8. Stad in Brabant / Bijenkweker / Krypton.
9. Maal / Duw.
10. Engels veld / Doen we met een boek / Voegwoord.
11. Daar / Vogel / Maanstand / Houdt het zeil op.
12. Boom / Rond schild / Bezieldheid/.
13. Persoonsaanduiding / Jong hert / Brede straten met bomen.
14. Niet te noemen / Iemand met luide stem.
15. Bekend verdovingsmiddel / Het bovenste / Opstapelen.

VERTIKAAL

1. Tot een klomp bakken van kleine ertsdeeltjes / Gewichtsmaat.
2. Een / Kostprijs / Stootwapen.
3. Indelven / Een persoon.
4. Getal dat idee geeft over de vloeibaarheid van motorolie / Schuif / Kleur.
5. Buitenmuur gewijd aan O.L.Vrouw / Heilige .
6. Oost-Indische editie / Klaar / Grieks voorvoegsel dat recht of juist betekent.
7. Ontkenning / Truuk.
8. Muzieknoot / Steen / Vullen.
9. Sterrenkunde
10. Nam voedsel / Uitverkopen (fr) / Kasteel.
11. Erg / Bevroren water / Koppig dier / Papegaai.
12. Diefstal / Te drinken geven.
13. Daar / Optisch glas.
14. Roofdier / Pers. Vnw. / Algerijnse havenstad.
15. Religieuze plaats / Liefhebber / Op (eng)

(e)n(w)e(r)k(e)n(m)a(a)r(e)n(o)p(l)o(s)s(e)n(m)a(a)r(t)o(t)i(n)h(e)t(n)i(e)u(w)e(j)a(a)r(

EEN VLEUGJE HUMOR;.....

Een pastoor wandelt brevierend door de duinen en ontmoet er een dikke bruine pater. Hij kijkt boven zijn brevier en wenkt naar de pater.
- Dag meneer pastoor, zegt ons Bruintje, wat goed nieuws?
- Wel pater, kent gij het verschil tussen een pastoor en een bruine pater?
- Neen mijn waarde collega, antwoordt de verwonderde pater.
- Wel, grinnikt de pastoor, een pastoor kan een bruine pater drinken, maar een bruine pater kan geen pastoor drinken...

...en brevierend stapt hij verder de duinen in.

- - - -

Wel beste puzzelaars, met spijt moeten we vermelden dat het aantal inzendingen nog steeds daalt.. Na onze oproep hadden we een absoluut rekord verwacht, en nu zijn het er nog drie minder geworden. Nu ja, de moed niet verloren, dit keer plaatsen we geen oproep en wie weet...
Van de 27 inzendingen die we dit keer kregen zijn er 22 juiste. Bij de foutenmakers behoren de meeste van onze vrouwelijke deelneemsters. Ze struikelden vooral over de namen van mannen, iets wat wij een eerder opzienbarend verschijnsel zouden durven noemen. Vooral Aäron, de broer van Mozes kreeg allerlei naampjes waarbij hij zich, als hij nog een graf heeft, zich daarin wel enkele malen zal omgedraaid hebben. Wij nemen het onze puzzelaars echter niet kwalijk dat ze niet elke dag de bijbel lezen, zoals wij dat doen, toch moge het bovenstaande u een aansporing zijn. Voor iemand die Denis Law niet kent fronsen we toch even onze wenkbrauwen. Immers, deze Schot, sterspeler bij Manchester United, heeft met zijn twee doelpunten in het Old Trafford stadion, het leeuwenaandeel gehad in het uitschakelen van Anderlecht voor de Europabeker.
Zoals ge ziet, om een goed kruiswoordraadselaar te zijn moet ge ALLES weten en alles kennen, van de bijbel, sport, aardrijkskunde tot zelfs middelnederlands en scheikunde toe.

Bij de juiste inzenders vinden we natuurlijk weer Jos De Hondt als enige soldaat. Hij krijgt meteen de prijs, maar natuurlijk als soldaat is dit zijn laatste keer. Jos is ondertussen reeds afgezwaaid. Het wordt nu zo stilaan tijd dat onze rekruutjes ook eens hun kunsten gaan tonen. Zou dat kunnen???

Bij de burgers waren de volgende inzendingen juist:
Hofmans Leon / Ceuppens Gustaaf (tiens?) / Jansen Louis / Mattheeussen-Ceuppens / Jansen Hendrik / Zuster Pharaildis / Zuster Ilona / Marjan Van Bergen / Wilfried Pocklé / Louis Simons / Marcel Koyen / Karel Van Hooydonk / Jaak Nuytemans / Jozef De Clerck / Willy Van De Ven / Leon Blom / Petrus Claessens / Nicole Lippens / Yolanda Van Oers / Jos De Bal / Paula Verdijck.
Eén fout maakten:
Mevr. Van Ceulen / De Wilde Lilian / Abelshausen Karel /
Twee fouten vonden we bij: Mattheeussen Willy en Vier bij: Smeyers Albertine.

Onze O.K. haalde volgende onschuldige kinderwinnaars uit de doos:

- Marjan Van Bergen (ten derden male) (als ge toch een knap meisje zijt hé!!)
- Koyen Marcel

Algemeen klassement:
Alhoewel deze opgave volgens ons (sic) kort en gemakkelijk was, toch heeft ze verrassingen gebracht. Zoals onze pientere lezers reeds hebben opgemerkt is het echtpaar Abelshausen-De Wilde door de symbolische mand gevallen. Daardoor is Hendrik Jansen uit W. onbetwistbaar leider geworden. Als we nu een gele trui hadden, mocht hij ze aantrekken. Maar zo rijk zijn we nog niet! (GROTE NOTA VAN DE TIPIST: Zijn Wij zo rijk niet?? En mijn beste kruiswoordraadselverbeteraar, wat hebben wij met de volksspelen dan wel gewonnen? Een kruiwagen of zoiets zeker. Ha Ha, neen mijn beste zware jongen, een gele trui hebben wij daar gewonnen, en als ge 't niet gelooft, ga dan maar eens een pint pakken bij tante Net!!!!!)
De regelmatigheidsproef is echter nog niet ten einde, en Hendrik kan nog altijd ergens mislopen (pootje lappen en tegen de schenen stampen is ten strengste verboden).
Als hij zou verkeerd lopen, dan staan er verschillende mensen gereed om de leiding over te nemen, met name de hele groep (8-1): Hofmans, Ceuppens, Abelshausen, De Wilde, Simons, en de zusters Pharaildis en Ilona. Ook de groep met (8-2) maken nog altijd kans, dat zijn dan De Hondt, Jansen L., Mattheeussen-Ceuppens, en Van Bergen. De andere mensen met 8 inzendingen hebben natuurlijk ook nog altijd kans om één van de prijzen in de wacht te slepen. Dus de moed niet verloren!!!

Stuur uw inzendingen binnen vóór 25 januari bij VAN VELTHOVEN LOUIS, Venstraat, of bij VERBEUREN TOON, Gasthuisstraat 6. Ook suggesties en klachten worden in dank aanvaard.

EINDEKRUISWOORDRAADSELEINDEKRUISWOORDRAADSELEINDEKRUISWOORDRAADSELEINDEKRUISWOORDRAADSEL

LAATSTE BERICHTEN

N I E U W E A B O N N E M E N T E N
+ + + + + + + + + + + + + + + + + +

Ja lieve lezers, het klinkt haast ongelooflijk, maar toch zijn er twee abonnees meer! Vorige maand waren wij gekomen aan 490, maar, op een klein verdoken plaatsje, tipte een tipist nog gauw enkele namen bij van abonnees die slechts op het laatste nippertje konden overhaald worden, zodat we toen aan 493 kwamen. Deze maand dus twee erbij, dat brengt ons op een totaal van 495 abonnementen!!!!!!!!!
De nieuwelingen, die natuurlijk van harte welkom zijn in onze grote Goorgalm-familie, zijn: - Wed. Margriet Stevens- Van De Put, Gasthuisstraat 1 Gooreind
- Smits Jaak, Oude Baan 121 Gooreind.

Als we er rekening mee houden dat ons redaktielid J.V. ook nog elke maand op het werk een zevental Goorgalmen aan de man brengt, dan overschrijden wij eigenlijk de 500! Wie had het ooit kunnen denken!!!!!

T E K E N A A R S
+ + + + + + + + + +

Tot hiertoe ontvingen wij een zestal tekeningen. Het spreekt vanzelf dat wij er nog een paar meer verwachten. Daarom niet getreuzeld. Hebt ge inspiratie, en kunt ge een potloot vasthouden, zet u aan het tekenen. Stuur ons het produkt van uw verbeelding en vaardigheid op vóór 15 januari. Zoals u wel zult gelezen hebben in ons vorig nummer gaat het hier om een nieuwe frontpagina voor Goorgalm. U mag dit volledig zelf uitwerken.

Nu was het oorspronkelijk onze bedoeling om al die tekeningen in Goorgalm van februari af te drukken, maar, daar er enkele zijn binnengekomen, die wij onmogelijk kunnen overtekenen op stencil, zonder dat er veel van de schoonheid verloren gaat, zoeken wij op dit ogenblik nog naar een andere oplossing. Meer hierover vindt ge dan in elk geval in ons volgend nummer.

Het zal in elk geval zo zijn dat niet alleen wij de tekeningen beoordelen. Ook mensen die in eerste instantie niets met goorgalm te maken hebben zullen hun oordeel mogen uitspreken. Wij zoeken naar een oplossing, en wie zoekt vindt, dus wij wanhopen niet.

V E R L O R E N
+ + + + + + + + +

Er werd een gouden cachet ring verloren. Meer hierover vindt ge onderaan onze rubriek "lezers schrijven" !

N I E U W J A A R S W E N S E N
+ + + + + + + + + + + + + + + + +

In laatste instantie bereikt ons ook nog een kaartje met de beste wensen voor de hele redaktie van kajotter Jeff Koyen. Hartelijk bedankt Pancho, en van 't zelfde hoor.

En in een nog latere instantie krijgen we ook nog een kaartje met de beste wensen van mej. Agnes Verbeuren. Veel geluk voor u in '69 Agnes, vanwege de hele redaktie.